75STE JAARGANG No. 9996 — WOENSDAG 17 DECEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Verkiezingen in Venezuela kostten 40 miljoen bolivars

GROTE BEDRIJVIGHEID onder POLITIEKE PARTIJEN

Caracas. — Veertig miljoen bolivar of ongeveer 12 miljoen dollars hebben de Venezolaanse verkiezingen gekost.

Volgens een berekening komt dit neer op een bedrag van 15 bolivars, dat de staat aan elke kiesgerechtigde heeft gekost. Bij de verkiezingen van 1952 kwam een bedrag van ruim 40 miljoen dollars voor eenmaals twee miljoen kiesgerechtigden neer op 24 bolivar per hoofd.

Grote politieke bedrijvigheid. Na de presidents- en parlementsverkiezingen in Venezuela heerst een grote bedrijvigheid onder de politieke partijen

Dr. Raul Leoni, de vice-voorzitter van de Democratische Actie, zal het voorzitterschap der partij overnemen, zodra de huidige voorzitter, Romulo Betancourt, het ambt van president op zich neemt. Een woordvoerder van de partij deelde mede, dat voorlopig geen andere wijziging in de partijleiding wordt overwogen en dat alleen het nationale partijbestuur, in een nationaal congres bijeen, verandering kan aanbrengen in het leidinggevende kader.

Het uitvoerend comité van de sociaal-christelijke partij Copei komt 30 december bijeen om zich over de uitslag der verkiezingen te beraden en de partijpolitiek, die in het nationale congres zal worden gevolgd, uit te stippelen. Mogelijk zullen veranderingen worden aangebracht in de leiding der partij, maar deze zaak competeert alleen de algemene partijvergadering. De Copei, zo verklaarde de secretaris van de partij, Pedro Pablo Aguilar, zou zich strikt houden aan de gedragslijn, die neergelegd is in het pact van „Punto Fijo" (waarbij de drie grote partijen overeenkwamen de democratische regels van het politieke spel in acht te nemen).

Wat de Democratische Republikeinse Unie betreft, deze partij bereidt een nationale conventie voor ter bestudering van de verkiezingsuitslagen en tevens de structuur der partij te versterken. Deze conventie zal begin januari plaats vinden.

Gisteravond was er ten huize van de Amerikaanse consul-generaal, de heer M. V. Pallister, een cocktail-party voor genodigden bij gelegenheid van het bezoek van enkele Amerikaanse vakbondleiders aan Curaçao op hun terugreis van Bogotá en Caracas. Het zijn de heren Karl F. Keller, James Suffridge en Richard F. Walsh, vice-presidenten van de A.F.L. en C.I.O. en de heer William F. Schnitzler, sekretaris-penningmeester van genoemde organisaties. Op de foto: de vier vakbondleiders uit de Verenigde Staten in gezelschap van de Bisschop van Willemstad, Mgr J. M. Holterman, en zijn sekretaris, dr C. J. Micklinghoff, en de gastheer en diens echtgenote, de heer en mevr. Pallister.

In een warenhuis in het centrum van de stad

101 mensen omgekomen bij brand te BOGOTA

Uitgangen van magazijn werden door misverstand gesloten

Bogotá. — In een klein warenhuis in het centrum van Bogotá, de hoofdstad van Colombia, is gisteravond een brand uitgebroken, welke volgens een mededeling van het bureau van de burgemeester aan honderd mensen het leven heeft gekost. Tien personen liepen ernstige brandwonden op. De meeste slachtoffers zijn vrouwen. Er zijn ook een aantal kinderen en enige mannen omgekomen.

Het warenhuis was op het ogenblik, dat de brand uitbrak, vol mensen, die inkopen deden voor Kerstmis. Het verlaten van het branden de pand werd bemoeilijkt doordat de mensen in paniek geraakten.

Over de ramp bij de brand te Bogotá gaf A.F.P. naderhand de volgende bijzonderheden. Het aantal slachtoffers bedraagt 101, voor het merendeel vrouwen, het aantal gewonden is ongeveer 100. Het magazijn was overvol. Het was gevestigd in de benedenverdieping van een gebouw met vier woonlagen in het midden van Bogotá. In het midden stond een kerstboom en een kerstkribbe.

De ramp ontstond, doordat een vonk, veroorzaakt door kortsluiting, de kerstboom in brand zette en zich in een oogwijk oversloeg naar guirlandes en plastic artikelen, die in de nabijheid lagen tentoon gespreid.

Er heeft zich toen een misverstand voorgedaan, dat de voornaamste oorzaak is geworden van de katastrofe. Terwijl verscheidene honderden mensen er in een betrekkelijke kalmte in slaagden uit het magazijn te komen, **hebben winkelbedienden, die wellicht in de mening hebben verkeerd, dat het tumult zijn oorzaak vond in diefstallen, talrijke uitgangen gesloten.**

Tientallen ongelukkigen, die daardoor in paniek geraakten, bestormden daarop het achterste gedeelte van het magazijn, waar zij zich tegen de gesloten deuren wierpen. **Het merendeel van de slachtoffers werd hierdoor en het daarop gevolgde gedrang verpletterd en zeer velen verstikten in de rook.** De brandweer was onmiddellijk ter plaatse, doch kon niet tot de slachtoffers doordringen. Pas na twee uren gelukte het deze te bereiken. Tot nu toe zijn de lijken geborgen van ongeveer 60 vrouwen, 18 kinderen en 23 mannen. **In de morgue en het hospitaal Sint Jan speelden zich hartverscheurende tonelen af. Verschillende gezinnen waren in hun geheel naar het magazijn gegaan voor kerstinkopen en kwamen allen om.**

In deze grote stad van bijna een miljoen inwoners zal het kerstfeest van 1958 in rouw zijn gehuld, aldus A.F.P.

De regering heeft een diepgaand onderzoek gelast naar de oorzaak van de brand, in het bijzonder ten aanzien van de bewering, dat de deuren van het warenhuis werden gesloten, toen de brand uitbrak. Naar verluidt, zouden de deuren zijn gesloten om plundering te voorkomen.

De regering oordeelt, dat het hier een nationale ramp betreft en beschikte, dat de staat de kosten van de begrafenis der slachtoffers zal dragen.

Tijdens de korte receptie op het Bestuurskantoor te Scharloo sprak de Gedeputeerde R. Beaujon namens het College en bood een geschenk aan. De receptie droeg een besloten karakter wegens rouw. Z. Exc. de Gouverneur gaf echter blijk van zijn belangstelling door met zijn adjudant bij de huldiging aanwezig te zijn.

Demonstranten in BAGDAD betogen bij aankomst van V.S.-onderminister

Bagdad. — De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken William Rountree werd, toen hij maandag op het vliegveld te Bagdad aankwam, buiten de hekken opgewacht door een menigte van ongeveer 2000 demonstranten, die in het engels schreeuwden: Rountree ga terug". Dit was het resultaat van een campagne tegen de Amerikaan. Het personeel van het vliegveld liet Rountree door een andere uitgang het vliegveld verlaten. Rountree kwam zonder kleerscheuren op de Amerikaanse ambassade aan. Hij verklaarde later geen reden te zien, waarom het verdrag van Bagdad niet zijn werking kan blijven vervullen, en zeide, dat hij met Nasser een nuttig en openhartig gesprek had gehad. Hij hoopte, dat de betrekkingen tussen de V.S. en de Ver. Arabische Republiek steeds hechter worden.

Algiers. — In de week van 7 tot 13 december zijn 517 Algerijnse opstandelingen buiten gevecht gesteld, zo heeft de Franse legerleiding in Algiers medegedeeld. Er werden 247 wapens, waaronder 2 mitrailleurs, buit gemaakt. Eenenveertig rebellen gaven zich aan de veiligheidstroepen over.

In door Navoraad uitgegeven communiqué:

Tegenover Russische eisen moet vastberaden het hoofd worden geboden

Parijs. — In een gisteravond door de NAVO-raad uitgegeven communiqué over de kwestie Berlijn wordt o.a. gezegd, dat de eisen van Rusland een ernstige toestand hebben geschapen, waarvan met vastberadenheid het hoofd moet worden geboden.

De Raad herinnert aan de verantwoordelijkheden, die elke aangesloten staat op zich heeft genomen met betrekking tot de veiligheid en het welzijn van Berlijn en de handhaving van de positie der drie mogendheden in die stad. Rusland zal verantwoordelijk zijn voor elke actie, die neerkomt op belemmering van deze vrije verbinding of deze vrijheid in gevaar brengt. De twee miljoen inwoners van West-Berlijn hebben zojuist in een vrije verkiezing bevestigd, dat een overweldigende meerderheid van hen die positie goedkeurt en steunt.

De Raad is van oordeel, dat de kwestie-Berlijn alleen kan worden geregeld in het kader van een overeenkomst met de Unie van de socialistische Sowjet-republieken over Duitsland als geheel. Hij herinnert eraan, dat de westelijke mogendheden zich herhaaldelijk bereid hebben verklaard dit probleem te bestuderen, evenals dat van de veiligheid in Europa en dat van de ontwapening. Zij zijn nog altijd bereid al deze problemen te bespreken.

Minister Luns verklaarde aan een redacteur van het ANP:

„Het debat over de kwestie-Berlijn in de ministerraad van de Navo is het allerbeste dat ik ooit heb meegemaakt. Het communiqué over deze kwestie is stellig zwakker dan wat over het standpunt in deze kwestie door de Atlantische afgevaardigden is gezegd.

In de vergadering is voorts gesproken over de toestand in het Midden Oosten en het politieke overleg binnen de Atlantische gemeenschap, alsook over de wijze, waarop dit kan worden verbeterd. De kwestie van de visserijrechten werd hierbij als voorbeeld genoemd.

Woensdag zullen de ministers van de Navo zich bezig houden met militaire kwesties, donderdag komt de situatie in het Verre Oosten aan de orde.

Omtrent het westelijke voorstel om het Duitse probleem in zijn geheel te bespreken merkt het Sowjet-persbureau op: De leiders van de Navo hebben hun toevlucht gezocht tot hun gebruikelijke manoeuvre: verwerping van een concreet voorstel en het te kennen geven van hun voornemen besprekingen te voeren over wijdere en algemenere kwesties waarover veel moeilijker overeenstemming kan worden bereikt.

Tass over NAVO-conferentie Communistische correspondenten in Parijs.

Verscheidene communistische landen hebben correspondenten gestuurd naar de Navo-conferentie te Parijs. **De Sowjet-Unie beschikt over zeven journalisten in de Franse hoofdstad**, drie van het persbureau Tass, een van Radio Moskou, en drie vertegenwoordigers der voornaamste dagbladen, nl. het partijblad „Prawda", het regeringsorgaan „Izvestia" en het vakbewegingsblad „Troed".

Het communistisch persbureau Nieuw China zond twee vertegenwoordigers. Voorts zijn er correspondenten van de persbureaus van Bulgarije, Hongarije, Polen en Tsjecho-Slowakije.

Gezaghebber M. GORSIRA 25 jaar in overheidsdienst

SOBERE HULDE op Bestuurskantoor

Willemstad. — Gistermiddag kwamen vele genodigden bijeen in het gebouw van het Bestuurscollege te Scharloo voor een sobere herdenking van het 25-jarig jubileum van de gezaghebber, de heer M. P. Gorsira, in dienst van de Overheid. Velen hadden aan de uitnodiging gehoor gegeven. Alle gedeputeerden, raadsleden, sekretaris van het eilandgebied, hoofden van dienst, afdelingshoofden en praktisch alle leden van het personeel van het Bestuurskantoor. De herdenking had een zeer sober karakter wegens rouw in de familie Gorsira. Z. Exc. de Gouverneur gaf door zijn aanwezigheid blijk van zijn belangstelling.

De heer R. Beaujon sprak namens het Bestuurscollege, aan welke rede wij o.a. het volgende ontlenen:

„Heden herdenkt u het heuglijk feit, dat u 25 jaren geleden in dienst trad van de overheid. Bij Gouvernementsbeschikking van 22 november 1933 nr 1321 werd u aangesteld om dienst te verrichten bij de toen bestaande burgerpolitie in Curaçao. Van de toen geboden gelegenheid maakte u gebruik, wetende, zo niet bewust, dan toch zeker in uw onderbewustzijn, dat dit de eerste trap zou zijn op de ambtelijke ladder, die u uiteindelijk zou voeren tot de hoogste daarvan.

Al heel gauw onderscheidde u zich in dienst door uw ijver, plichtsbetrachting, onderscheidingsvermogen, uw takt en uw leergierigheid; u slaagde voor alle examens, waarvoor u opging als een der besten. Bovendien behaalde u uw praktijzinsdiploma, hetgeen u het recht verschafte op te treden als advokaat bij het Hof van Justitie. U volgde bijna terzelfder tijd de lessen aan de Algemene Middelbare School met sukses.

Een bijzonder geval kan hier ook niet onvermeld worden gelaten, namelijk uw bijzondere prestatie bij het vatten van een internationaal oplichter leidde er toe, dat u door de heer J. Edgar Hoover, direkteur van het „Federal Bureau of Investigation" van het Department van Justitie van U.S.A., werd uitgenodigd om een kursus van 12 weken te volgen aan de F.B.I. National Academy te Washington, waarbij lessen worden gegeven door bekende criminalisten en politie-experts. Gezien de geheimzinnige waas rondom de F.B.I. kan deze geste als een bijzondere gunst worden aangemerkt.

Dat u als een der besten van de klas slaagde, strekt u en Curaçao zeker tot eer. Uw scholing in de gegeven richting, uw zelfstudie en uw begaafdheid en bekwaamheid en uw integriteit maakten u weldra geschikt voor de hoge functies bij de politie-dienst, welke positie u dan ook bekleedde totdat u geroepen werd tot het hoge en eervolle ambt van Algemene Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland. Hoewel dit laatste niet zuiver tot het ambtelijke kan worden gerekend, heb ik toch gemeend dit feit bij deze gelegenheid niet onvermeld te laten, aangezien het toch ook ongetwijfeld een mijlpaal is in uw ambtelijke loopbaan gedurende de afgelopen 25 jaren. Dat u zich goed van deze taak kweet, is niet aan twijfel onderhevig.

Intussen was de politieke emancipatie van de Nederlandse Antillen zich aan het voltrekken en op 3 maart 1951 kwam tot stand de Eilandenregeling Nederlandse Antillen. Hierbij kreeg het eiland Curaçao wederom een gezaghebber. Kort hierop volgde uw benoeming tot gezaghebber van Curaçao en wel bij Koninklijk Besluit van 12 maart 1951 nr 18, zulks met ingang van 15 april 1951. Uw eedsaflegging volgde op 28 mei 1951. Uw taak was niet eenvoudig. Curaçao had niet, zoals de andere eilanden, reeds een ambtelijk apparaat, dat u onmiddellijk behulpzaam kon zijn bij uw taak. Voor het eiland Curaçao moest dit apparaat van de grond af worden opgebouwd. Het gehele idee om op Curaçao een gezaghebber te hebben, was te enen male vreemd aan de bevolking. Met de u eigen energieke wijze echter zette u zich aan de taak, welke voor u lag, namelijk de voorbereidingen voor een zo spoedig mogelijk te houden verkiezing van leden van de eilandsraad, waarna benoeming van gedeputeerden kon volgen met wie u gezamenlijk begon aan de opbouw van de verschillende eilandelijke overheidsinstanties.

Uw taak was in den beginne niet gemakkelijk. Vele moeilijkheden moesten worden overwonnen. Curaçao, dat geen enkele autoriteit kende dan die van de gouverneur en van de hoofdambtenaren en zelf kort ook die van het College van Algemeen Bestuur en daaropvolgend de Regeringsraad, moest nu tevens ook wennen aan die van de Raad, de Gezaghebber en de Gedeputeerden.

Dat dit niet zo eenvoudig is gegaan, is begrijpelijk. Als men het resultaat bekijkt nu na zeven jaren tijd, dan moet men tot de konklusie komen, dat men al een heel eind op weg is. Uw aandeel hierin is groot.

Voor uw opbouwend werk ten behoeve van het eilandgebied zijn wij u zeer dankbaar en ook voor uw coordinerend werk tussen de Gedeputeerden van de verschillende partijen zijn wij u zeer erkentelijk evenzeer als voor uw kundige en taktvolle leiding van de vergaderingen van de Eilandsraad."

Nadat de heer Beaujon ook nog de sympathieke echtgenote van de gezaghebber in de huldiging had betrokken, bood hij namens het Bestuurscollege en de hoofden van diensten en afdelingen een geschenk aan, terwijl het overige personeel van het Bestuurskantoor voor een fruitschaal had gezorgd.

De heer Gorsira zeide in zijn antwoord, dat het niet gemakkelijk was in te gaan op deze revue van zijn loopbaan, temeer omdat het een nogal persoonlijk karakter draagt. Na echter allen bedankt te hebben voor hun aanwezigheid en hun cadeau's, wilde hij zijn eigen rol al zijn medewerkers van hoog tot laag in de hulde betrekken, want, aldus de heer Gorsira, wanneer ik erin geslaagd ben van het ambt van gezaghebber iets goeds te maken, dan heb ik dit alleen kunnen doen door uw aller medewerking. Daarom wilde hij hen allen deelgenoot maken aan zijn vreugde en zijn geluk. Als er iets is, dat groeit wanneer men het deelt met anderen, dan is dat geluk.

Hij sprak de hoop uit op de ingeslagen weg te kunnen voortgaan met aller medewerking in het belang van de Nederlandse Antillen in het algemeen en van het Eilandgebied Curaçao in het bijzonder.

Na deze zeer sympathieke woorden werd de champagne geserveerd en bleef men onder het genot van een koele drank nog geruime tijd bijeen. Velen maakten van de gelegenheid gebruik om de heer en mevr. Gorsira hun persoonlijke gelukwensen aan te bieden.

Ontevredenheid onder chauffeurs en bestellers der posterijen

Oranjestad. — Gistermiddag ging het wilde gerucht, dat er een staking was uitgebroken onder de postbestellers en chauffeurs van het postkantoor. Gelukkig bleek dat bij nadere informatie overdreven te zijn, maar wel hadden de betrokken personeelsleden van het postkantoor hun misnoegen kenbaar gemaakt over de voor hen geldende werktijdenregeling.

Na protest te hebben ingediend bij het wnd hoofd van het postkantoor begaf een delegatie zich naar de wnd gezaghebber, de heer O. E. Henriquez, en deze heeft hen blijkbaar tevreden weten te stellen. Zij keerden tenminste voldaan terug en hervatten de arbeid.

Hun voornaamste bezwaren zouden verband houden met het feit, dat zij tot vijf uur werken en de overige overheidsdienaren tot half vijf. Voor het half uur wordt hen geen extra vergoeding gegeven.

Later op de dag werd door de Eilandelijke voorlichtingsdienst, namens de regering, het volgende bekend gemaakt:

„In verband met zijdens de brievenbestellers en chauffeurs der posterijen gerezen bezwaren tegen de voor hen geldende werktijdenregeling, is door de minister voor verkeer en vervoer besloten een commissie in te stellen, teneinde een studie te maken van de werktijdenregeling voor dit personeel en over deze studie aan hem verslag uit te brengen. In deze commissie zal een vertegenwoordiger van de betrokken personeelsleden worden opgenomen".

De aanstaande presidentsverkiezingen in FRANKRIJK

Parijs. — Hippolyte Martel, oprichter van de „Federatie van goede mensen van Frankrijk", heeft medegedeeld, dat hij zich kandidaat heeft gesteld voor het presidentschap.

De communisten hebben reeds een kandidaat gesteld, het voormalige parlementslid Marrane. Martel en Marrane hebben echter geen kans tegenover De Gaulle.

Martel, gemeenteraadslid van Gragny nabij Parijs, heeft verklaard dat hij De Gaulle van zijn gemeenheidscomplex heeft willen verlossen.

EISENHOWER ontkent reeds zes jaar boos te zijn op TRUMAN

Washington. — President Eisenhower heeft op een persconferentie in Washington ontkend dat hij al zes jaar boos is op oud-president Truman. Ik heb genoeg gezond verstand om op niemand boos te zijn, zei hij.

Truman had dezer dagen verklaard, dat hij tijdens de verkiezingscampagne in 1952 felle kritiek op Eisenhower had geleverd, omdat deze samen met een senator op een toneel had gestaan terwijl de senator generaal Marshall, de geestelijke vader van de Marshall-hulp, een „verrader" noemde. Sedertdien is Eisenhower woedend op me, had Truman verklaard.

Eisenhower verklaarde altijd het grootste ontzag voor Marshall te hebben gehad. Hij had hem indertijd als zijn persoonlijke vertegenwoordiger naar de kroning van koningin Elizabeth van Engeland gezonden.

Met nadruk voegde de president hieraan toe, dat men niet kon zeggen dat hij ooit rustig was blijven staan als iemand in zijn aanwezigheid generaal Marshall beledigde.

Dimt tijdig voor een tegenligger. Verblinding kan een aanleiding zijn tot ongelukken. Niet dimmen is bovendien zeer onbeleefd tegenover U medeweggebruiker.

Ver. voor Veilig Verkeer.

„International Advertising Association" afd. CURACAO vierde eenjarig bestaan

De heer Bob Haig bij het uitspreken van zijn speech tijdens de maandelijkse lunch van de International Advertising Association.

Willemstad. — Zaterdagmiddag hield de plaatselijke afdeling van de „International Advertising Association" haar maandelijkse met een lunch gekombineerde vergadering. Deze bijeenkomst droeg een biezonder karakter, omdat tevens het één-jarig bestaan werd herdacht van deze zeer aktieve vereniging. Op de vergadering trad als gastspreker op de heer Robert Haig, vice-president en „creative director" van de bekende Amerikaanse reklame-firma Kudner Advertising Agency.

De heer Haig is op Curaçao o.a. teneinde met het Eilandsbestuur besprekingen te voeren voor de toeristenreklame van ons eiland in de Verenigde Staten. De Kudner Advertising Agency verzorgt de reklame van enkele der grootste maatschappijen in de Verenigde Staten met een totale jaarlijkse advertentie-budget van 38 miljoen dollar.

De heer Haig verklaarde, dat men zelden hoort van de zg. „creative department", de afdeling in het reklame-bedrijf belast met het „scheppen" van de vormgeving aan de reklame; de kliënt heeft meestal te maken met de „verkoop-afdeling".

Hij zeide, dat hij evenwel om een andere reden zo gaarne deze gelegenheid aangreep om iets te zeggen wat hij met geheel zijn hart geloofde, nl. dat sommigen in het advertentie-bedrijf aan het waandenkbeeld lijden, dat de stad New York het monopolie heeft van de beste reklame-talenten. Er zijn ongetwijfeld méér goede reklame-mensen in New York dan in Montreal, Mexico City of Willemstad, maar er zijn daar ook meer slechte reklamemensen.

Hij verzekerde zijn toehoorders, dat hij afbeeldingen heeft gezien van reklame-platen, op ons eiland gemaakt, die tot de beste behoren, die hij nooit onder ogen heeft gehad. Dat was, wat hij noemde, „gedistingeerde reklame". En zij zijn het beste bewijs, dat op het niveau van kreatief talent Willemstad niet voor New York behoeft onder te doen.

Het hoofdprobleem zowel van de „ontwerper" als van de „verkoper" van reklame is: hoe de verhouding tussen de man, die de reklame maakt, en de man, die ervoor betaalt, zo te maken, dat zij effektieve reklame bevordert en niet tegengaat. Dit is, naar sprekers mening, het voornaamste probleem in het bedrijf. Doch het is een probleem van „attitude". Het ongeluk is, dat men het reklame-bedrijf dikwijls als een „spel" beschouwt, een spel, dat bovendien iedereen kan spelen. Omdat de reklame-man feitelijk een opinie, een mening, tracht te verkopen; de mening, dat **zijn** oplossing van het reklame-probleem de juiste is. En hoe kan iemand **bewijzen,** dat zijn mening de beste is. Vanzelfsprekend mag de verzorger van de reklame een goed en konstruktief idee van zijn kliënt niet zonder meer van de hand wijzen. De reklame-ontwerper moet een grondige kennis hebben van de problemen van zijn kliënt en niet in het wilde weg adviseren. Daarom is de pathetische uitroep, dat een reklame-kampagne mislukt is „omdat men slechts datgene, waarop de kliënt aandrong, heeft gedaan", uit den boze. De reklame-ontwerper moet de kliënt tegen zichzelf beschermen.

Ook voor het eiland Curaçao is in deze tijd de reklame belangrijk, de algemene indruk, die het eiland maakt, is van groot belang. Een deel van die indruk zal afhangen van de reklame, die men voor Curaçao maakt. Tot nog toe bleef slechts 13 procent van de toeristen langer dan één dag op Curaçao. Dit kan anders worden door goede reklame.

Conserveringsmiddel

Een klein onderzoek, dat hij gehouden had, teneinde te weten te komen hoeveel men van Curaçao afwist, bracht het volgende resultaat. Op de vraag: Wat zegt u het woord Curaçao?, antwoordde een grote groep, dat dit een likeur is; een andere groep antwoordde, dat het een conserveringsmiddel voor hout is, terwijl een derde groep verklaarde, dat dit een eiland is onder de kust van Afrika.

Wederzijds vertrouwen de basis

De kliënt moet zijn reklame-ontwerper vertrouwen, hem behulpzaam zijn met feiten.

Tot de vakgenoten zeide de heer Haig, dat zij beroepsmensen moeten zijn en niet kunnen verwachten als beroepsmensen behandeld te worden, indien zij niet als zodanig tewerk gaan. Anders gezegd: de „scheppende intuitie" bij de reklame moet op feiten gebaseerd zijn. Wij moeten strenger zijn voor onszelf dan onze kliënten ooit kunnen zijn.

Om zijn standpunt te illustreren, toonde de heer Haig enkele posters, die hij ontworpen had voor de het Curaçao toeristen te brengen als vakantie-oord.

Nieuw bestuur I.A.A.

Het aftredende bestuur van de I.A.A. werd in zijn geheel herkozen. Het bestaat thans uit de volgende personen: R. J. Dovale, voorzitter; A. J. Jesurun, sekretaris; mevr. Helen Dovale, bibliothecaresse; B. Jesurun, penningmeester en J. Vierveyzer, „press-agent".

Bloemenhulde aan H.M. Koningin JULIANA

Den Haag. — Ter gelegenheid van Koninkrijksdag hebben de regeringen van Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland aan H.M. de Koningin bloemen laten aanbieden.

De bloemen uit de West zijn per K.L.M. van Paramaribo en Willemstad naar Schiphol gevlogen.

Tegen het middaguur toog voor dit doel een zestal kinderen uit het Koninkrijk, t.w. de 4-jarige Marina en de 7-jarige René Douglas uit Suriname; Paul en Francis de Wint, resp. 8 en 6 jaar uit de Antillen en Pieter (8 jaar) en Jehanna (6 jaar) Middelhoff uit Hilversum, naar Paleis Soestdijk, waar in de Leuvenzaal de aanbieding plaats vond. Na afloop werden de kinderen door H.M. de Koningin op limonade en koekjes onthaald.

Mao Tse Tung stelt zich niet herkiesbaar

Peking. — Mao Tse Toeng stelt zich niet herkiesbaar als president. Dit heeft de minister van buitenlandse zaken, Tsjen Yi, dinsdag aan het Corps Diplomatique meegedeeld, zo wordt van welingelichte zijde vernomen.

Zijn ambtstermijn loopt dit jaar af. Het partijbestuur zou Mao's besluit vorige week woensdag hebben goedgekeurd. Mao blijft voorzitter van de partij en zal zich geheel wijden aan de leiding van de partij- en staatspolitiek.

Willemstad. — In de grote Curom-Studio heeft de heer C. G. Grootens, voorzitter van de Curom, maandagavond onder veel belangstelling de uitslag bekend gemaakt van het eerste jaarlijkse concours van Antilliaanse artisten, dat door genoemde omroep was georganisetrd. Verder reikte de heer Grootens de fraaie prijzen uit. Het bleek, dat de jury, bestaande uit de heren Chitu Borgschot, Guillermo Bigilia en Herman Wegewijs, de „Grand Prix" (een wisselprijs) voor de beste vertolking van een Antilliaanse compositie had toegekend aan het Tipico Santa Rosa. De prijs van de groep zangers en zangeressen was voor de jonge Curaçaose zanger Sonny Russel. Bij de afdeling kleine vocale groepen bleek het Trio Universo de beste beoordeling te hebben gekregen en bij de groep instrumentale ensembles was de prijs voor Norman Moron en zijn medewerkenden. Bovendien kreeg Norman Moron een beker voor de beste eigen (Antilliaanse) compositie van het concours. De Curom-voorzitter had een bouket bloemen voor de enige jongedame, die de moed had opgevat aan deze wedstrijd deel te nemen, namelijk mej. Cornelia Clijd. De initiatiefnemer en organisator van het concours, Rudi Hollander, mocht een boekwerk in ontvangst nemen en kreeg ook nog een bijzonder aardig cadeau van het All Stars Combo. Het is al met al een zeer geslaagd concours geworden, waarvan te hopen is, dat het een zeer goede traditie zal blijken te kunnen zijn. De beste opnamen van het concours zullen ter beschikking komen van de Wereldomroep, de Belgische Nationale Radio-Omroep en de Nederlandse afdeling der Canadian Broadcasting Corporation.

Op de foto: De heer Grootens overhandigt de prijs aan het Trio Universo.

Volleyball-Selecties voor SPELEN te CARACAS samengesteld

Willemstad. — Van het bestuur van de NAVOBO vernemen wij, dat er dezer dagen een gezellig samenzijn heeft plaats gehad in de Centro Social Venezolano van de speelsters en spelers, die uitgekozen zijn om de Curaçaose kleuren te gaan verdedigen bij de as. Caraibische Spelen te Caracas.

Er werden hierbij hartelijke en bemoedigende woorden gesproken. De keuzecommissie heeft naar eer en geweten de beste krachten aangewezen en coach Schraven van zijn kant heeft alles gedaan om hen alle onderdelen zo goed als mogelijk bij te brengen.

Het feestje, dat gehouden werd in Centro Social Venezolano, dat voor deze avond welwillend was afgestaan, heeft tot middernacht geduurd en ceremoniemeester D. Kwas heeft zich goed van zijn taak gekweten. En hier volgt de samenstelling van de ploegen:

Dames: Lucile Bernadina, Lupe Bosnie en Swinda Sambre van Vios; Sylvia Wernath, Edmé Wong-Loi-Sing en Henny Koffieberg van Asiento; Marlène Ringeling, Mijntje Singer en Anita Sprockel van Olympia; Alba Boom (tevens captain van de ploeg) van Black & White; Swinda Wallé van T.O.P.

Heren: Eligio Bonifacio, Eduard Halabi, Salomo Kaluf, Lino Koeiman en Donald van Woerkom van Volleymasters; Sidney Bor, Hendrik Girigorie, Freddy da Costa Gomez, René Minguel en Eduard Sperwer van Sithoc; Herbert Els en Luis Timmer van Aquino.

Wat betreft de samenstelling van de ploegen — zo moeten wij er op wijzen — dat de NAVOBO gebruik gemaakt heeft van het best aanwezige materiaal, terwijl zij door de bepalingen van de I.O.C. een paar goede krachten moet missen, zoals mevr. Blange, Cothe en anderen. De ploeg zal onder leiding staan van de heer G. Morkos, terwijl A. Schraven meegaat als trainer en coach.

IRAK sluit grens met PERZIE

Cairo. — Volgens in Cairo ontvangen berichten van Radio-Bagdad heeft Irak de grens met Perzië gesloten en alle telefoon- en telegraafverbindingen met dat land verbroken.

Perzië heeft eind vorige week erover geklaagd, dat Irak een vijandige houding ten aanzien van Perzië had aangenomen en dat anti-Perzische demonstraties en activiteit werden toegelaten.

EILANDGEBIED CURAÇAO

HET BESTUURSCOLLEGE

roept sollicitanten op voor de betrekking van:

I. HOOFD VAN DE OPENBARE SCHOOL VOOR G.L.O.B., genaamd „PRINS BERNHARDSCHOOL" aan de Cabimasweg te Weis Afó.

II. HOOFD VAN DE OPENBARE SCHOOL VOOR G.L.O.B., genaamd „ORANJESCHOOL" aan de Oranjestraat te Willemstad.

III. HOOFD VAN DE OPENBARE SCHOOL VOOR G.L.O.B., genaamd „EMMASCHOOL" aan de Theaterstraat te Willemstad.

Gegadigden dienen een ruime ervaring te hebben en als onderwijzer benoembaar te zijn tot onderwijzer 1e klasse categorie A.

Sollicitaties op gezegeld papier binnen 14 dagen na verschijnen van dit blad in te zenden bij het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curacao, Scharlooweg 35.

Persoonlijk bezoek uitsluitend na oproep.

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA. De Secretaris, J. W. ELLIS.

Bij ons vertrek uit de Nederlandse Antillen roepen wij U allen: Autoriteiten, Gemeenteleden, Vrienden en Kennissen ook buiten de Evangelische Broedergemeente, een hartelijk vaarwel toe.

Wij danken U allen uit het diepste van ons hart, voor alle hartelijkheid, medewerking en hulpbetoon gedurende de 14 jaren van onze werkzaamheid alhier.

Bijzondere dank ook voor de overstelpende blijken van medeleven, hulp en waardering allerzijds ondervonden op Curaçao en Aruba gedurende de laatste weken en bij ons vertrek.

God zij met U allen!

Ds. R. E. C. DOTH
Mevr. H. DOTH-HOLLSTRÖM
en zoon ROLF.

Willemstad 17 dec. '58.

BEKENDMAKING

Wij brengen onder de aandacht van onze verbruikers, dat de rekeningen voor geleverde electrische energie over de maand **NOVEMBER zonder uitzondering, uiterlijk de 24ste DECEMBER betaald moeten worden.**

Na deze datum niet betaalde rekeningen zullen door ons worden geincasseerd, verhoogd met een gulden incassokosten. Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun rekeningen te voldoen, teneinde zowel extra kosten als verbreking van de aansluiting op ons net te voorkomen.

**N.V. OVERZEESE GAS- en ELECTRICITEITMAATSCHAPPIJ
ELECTRICITEITBEDRIJF CURACAO**

Koninkrijksdag in NEDERLAND herdacht

Den Haag. — De minister van zaken overzee, mr G. Ph. Helders, heeft maandagavond in de uitzending die de Nederlandse televisie aan de koninkrijksdag heeft gewijd, gesproken over de betekenis van het statuut van het koninkrijk.

In Suriname en op de Nederlandse Antillen, zei minister Helders, wordt deze dag uitgebreid gevierd, in ons land wordt de Statuutdag meer herdacht dan gevierd.

Voor Nederland betekent het Statuut natuurlijk een belangrijke staatkundige hervorming, zei de minister, maar voor de gang van zaken van alledag, zo zei hij, heeft dit in Nederland niet zo'n bijzonder grote betekenis gehad. Toch is dat niet juist, meende hij.

De minister wilde in de geest van het Statuut toch eigenlijk de samengang tussen de mensen van de drie rijksdelen vergelijken met een familie, een gezin. Wanneer in een gezin een van de leden een belangrijke dag viert, dan begrijpen wij allemaal dat het onvoldoende is, wanneer de andere leden van het gezin die dag niet anders dan herdenken. Zo'n dag wordt door alle leden gevierd.

Dit moet het met het Statuut in Nederland ook zijn, en, meende minister Helders, het zal er ook van komen.

Belangrijk hiervoor achtte de minister, dat men in Nederland steeds meer gaat horen over het Statuut en dat men steeds meer gaat begrijpen wat het betekent, zowel voor Suriname en de Antillen, als voor onszelf.

De geest van het Statuut is, zei minister Helders, dat wij, de drie landen die in het Statuut hebben afgesproken samen te gaan, in deze geest van vrijwillige samenwerking in de eerste plaats elk voor ons onze eigen zaken behartigen en gezamenlijk de koninkrijkszaken behartigen, maar dat alles doen in de geest van die grote eenheid, die vrijwillig aanvaarde belangrijke eenheid.

Minister Helders noemde als voorbeeld hiervan het welvaartsfonds dat in Suriname werd gesticht en dat overging in het tienjarenplan. En daarnaast de polder Wageningen, het projekt voor de machinale landbouw, dat steeds meer in de economie van Suriname wordt geïntegreerd. Ook sprak de minister van de garantie die voor een grote Antilliaanse lening is gegeven en de grote steun van Nederland voor het onderzoek en opstellen van de ontwikkelingsplannen, vooral van de Bovenwindse eilanden. Als die plannen tot ontwikkeling komen, zal ongetwijfeld Nederland hierbij een belangrijke rol spelen, was het oordeel van de minister.

Met waardering sprak minister Helders ook over de werkzaamheden die de stichting voor culturele samenwerking op haar terrein heeft verricht. Hij konstateerde, dat de noodzakelijke kennis in Nederland over Suriname en de Nederlandse Antillen steeds groter wordt. Met name sprak hij van de onderwijskrachten. Bij hen heeft hij waargenomen een grote kennis van en een grote belangstelling voor wat in Suriname en op de Nederlandse Antillen gebeurt, een kennis en belangstelling, die zij aan de kinderen overdragen.

Het is deze kennis van elkaar, zei minister Helders, van de omstandigheden waaronder wij leven en werken, van de persoonlijke eigenschappen, het is deze kennis, die wij nodig hebben, want in het driedelig koninkrijk wonen vertegenwoordigers van vele rassen en volken.

Bijeenkomst Oost en West

De Kon. Ver. „Oost en West" belegde ter gelegenheid van Statuutdag een bijeenkomst. Onder de ongeveer 300 aanwezigen waren afgevaardigden van de Surinaamse studentenvereniging, van de vereniging van Antilliaanse studerenden in Nederland „Baranca" en de vereniging van Antilliaanse studenten in Nederland „Vasin".

In zijn openingswoord zei de voorzitter van de Vereniging Oost en West, prof. mr. A. L. de Block, dat onvoldoende overwogen wordt dat het koninkrijk een diepe inhoud heeft, die de strijd om het behoud ervan ten volle rechtvaardigt. Prof. De Block drong aan op een sterkere eendracht tussen de rijksdelen, die in sociaal opzicht ver verwijderd van elkaar staan. De eendracht moet een voorbeeld zijn voor de wereld, aldus prof. De Block.

Vervolgens stelde hij in het licht, dat de Ned. Antillen zich in een innerlijke crisis bevinden. Dit moet voor ons een stimulans zijn, om in samenwerking met dit gebied te komen tot een oplossing van de moeilijkheden. Ook de Antillen hebben iets in te brengen, en hun standpunt moeten we meer waarderen, aldus prof. De Block.

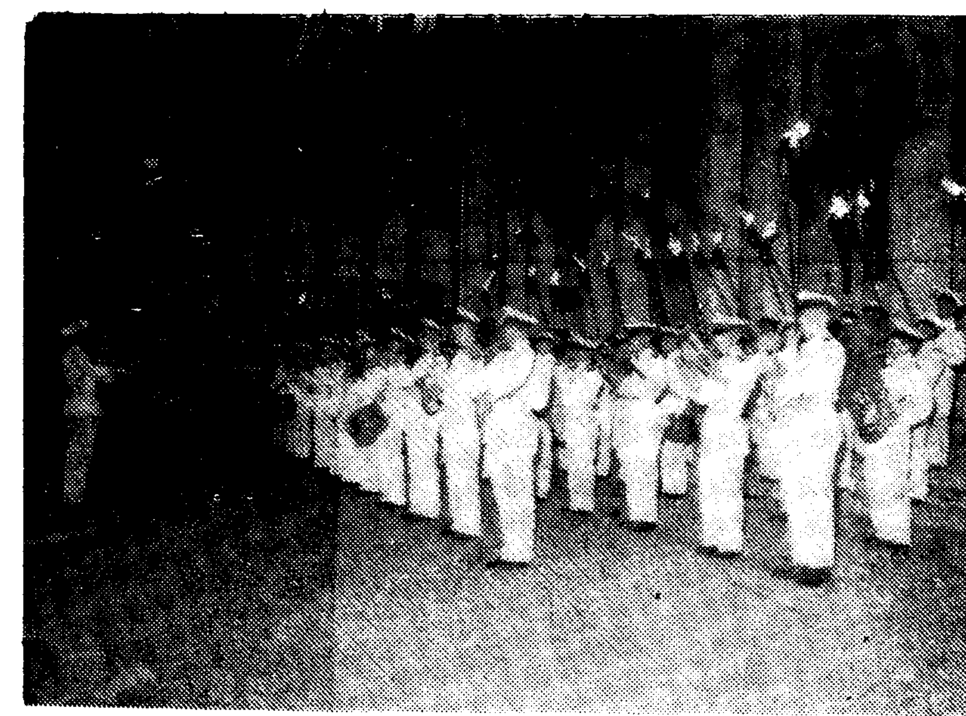
De Surinaamse ethnoloog dr. C. F. A. Bruijning, die een causerie hield over het onderwerp „Suriname, volk in wording" schetste in het eerste deel van zijn inleiding de geschiedenis van het tot stand komen van het statuut.

Sprekende over de eenwording van de diverse volkgroepen in Suriname waarschuwde dr. Bruijning o.a. tegen een te snel integratieproces op korte termijn. Als belangrijke factor beschouwde hij het feit dat iedere bevolkingsgroep de mindere is t.o.v. de totaliteit der andere. Deze toestand is een geluk, daar iedere groep een eigen top van academici heeft, die het streven tot integratie op verantwoorde wijze kan leiden.

In het tweede deel van de avond hield Frank Martinus Arion uit Curaçao een voordracht over de aspecten van de literatuur van de Ned. Antillen.

Als afwisseling op deze avond zong de Arubaanse student Rufu Odor met guitaarbegeleiding liederen uit de Nederlandse Antillen en Zuid-Amerika. Zijn optreden ontlokte van de zaal een daverend applaus.

Tot slot van de avond werd de ABC-kleurenfilm, die kortgeleden opgenomen is op Aruba, Curaçao en Bonaire, vertoond.

Ter gelegenheid van Koninkrijksdag werd er maandagavond voor het Postkantoor te Willemstad een taptoe gehouden door de Marinierskapel.

Kranslegging, toespraken en radioprogramma's

OFFICIELE VIERING van Koninkrijksdag op ARUBA

Oranjestad. — In aanwezigheid van een aantal genodigden en enkele belangstellenden vond gistermorgen aan de voet van het monument voor Prinses Wilhelmina de officiële herdenking plaats van het feit dat vier jaar geleden het statuut in werking trad.

De wnd. gezaghebber, de heer O. S. Henriquez legde een krans en zeide vervolgens het een voorrecht te noemen hier te mogen spreken ter herdenking van een historische feit. Spreker wees er op dat de viering van deze dag byzondere betekenis heeft voor een ieder die het wel meent met het Koninkrijk, al was het alleen maar omdat de verwezenlijking van het in het statuut verankerde begrip van autonomie voor de overzeese rijksdelen in de praktijk nog de juiste plaats en vorm moet vinden.

Het past om zich op een dag als deze te bezinnen over de vraag wat het statuut bracht en wat kan worden verricht om in de toekomst de nodige aanpassing te bewerkstelligen.

De nieuwe rechtsorde bracht een overgang, waarbij bepaalde verschuivingen moesten plaats vinden met betrekking tot de verantwoordelijkheid zowel voor ieder rijksdeel als voor de betrokken functionarissen. In bepaalde gevallen kregen landskinderen een nieuwe taak en verantwoordelijkheid te dragen. Bepaalde verantwoordelijkheden en bevoegdheden moesten worden overgedragen en de Europese Nederlanders gingen in zekere zin een andere plaats innemen, welke het nodig maakte het landskind volop een kans te geven èn hen daarbij bij te staan.

Het is te begrijpen en was te verwachten dat deze verschuiving niet voor een ieder even gemakkelijk aanvaardbaar was.

Er zijn reeds stemmen opgegaan om het statuut, althans bepaalde onderdelen ervan te wijzigen. Dat was te verwachten, omdat men nimmer van te voren alles kan overzien en vastleggen. Het is nu, om de volledige gelijkwaardigheid der rijksdelen te waarborgen van essentieel belang dat het statuut op grond van de verkregen ervaring wordt aangepast. Daarbij zullen de hechte banden tussen de rijksdelen onderling en met het vorstenhuis steeds op de voorgrond treden.

Verder is hierbij een gezonde samenwerking tussen een wederzijds respect voor de drie organen, de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke onontbeerlijk.

Ook zal door allen steeds rekening dienen te worden gehouden met de buitenlandse belangen van ieder rijksdeel afzonderlijk. De Antillen dienen zich steeds, binnen het kader van het koninkrijksverband te richten op de bevordering van de meest gunstige verhoudingen met haar nabuurlanden, en wel in het byzonder met die waarvan onze huidige welvaart zo volkomen afhankelijk is. Jammer is het, aldus de heer Henriquez dat deze houding wel eens geheel verkeerd wordt uitgelegd en, of begrepen.

De werkelijkheid is, dat juist het feit, dat de Antillen een onderdeel uitmaken van het Koninkrijk de grondslag vormt van onze huidige gunstige positie en van onze toekomst in het Caraibisch gebied.

In dit verband, is het sprekers persoonlijke mening dat het Europese rijksdeel tal van economische mogelijkheden heeft in het Caraibisch gebied, met de Antillen als „stepping stone".

Gewichtiger nog dan de praktische overwegingen, is de hechte band binnen het Koninkrijk, waaraan de aanhankelijkheid van het Antilliaanse volk voor het Huis van Oranje ten grondslag ligt.

Spreker bracht vervolgens hulde aan Prinses Wilhelmina en zeide dat door de liefde voor het Oranjehuis, men met vertrouwen de toekomst tegemoet kan zien. Welke moeilijkheden er ook nog mogen komen, deze zullen na gemeenschappelijk overleg en met begrip voor elkaars belangen op dezelfde vredelievende wijze kunnen worden overwonnen als waarop in 1954 met de ondertekening van het statuut de eerste grote stap werd gedaan tot toekenning van de autonomie.

Vervolgens sprak de heer Osbaldo Croes, die zeide dat het statuut het gevolg was van de noodzaak om te komen tot nieuwe, meer democratische verhoudingen, wilde het Koninkrijk niet verder afbrokkelen.

Mede door het traditionele gevoel voor recht van Nederland en de Nederlanders was het moeilijk een nieuwe rechtsorde te scheppen, welke uit vrije wil door de delen van het nieuwe koninkrijk werd aanvaard, waarbij men verenigd bleef als voorheen door de hechte en zegenrijke band van het doorluchtige huis van Oranje.

Spreker herinnerde aan de klare taal gesproken door de heren Jonckheer en Yrausquin, toen zij destijds zeiden dat het statuut te beschouwen was als het hoogst bereikbare onder de toen heersende omstandigheden. Gebleken is dat die woorden zeer opportuun waren.... in de praktijk blijkt het statuut nog verschillende onvolkomenheden te bezitten, die storend en stagnerend werken voor een gezonde ontwikkeling van autonome verhoudingen.

Dit zou, aldus de heer Croes thans door verschillende verantwoordelijke instanties, zowel op de Antillen, in Suriname en in Nederland worden erkend. Thans dient men met de nodige spoed over te gaan tot een onderzoeken waar deze wet voor verbetering en wijziging vatbaar is.

Spreker herinnert verder aan de verklaring van de Surinaamse regeringspartijen, verleden week afgelegd bij de behandeling van de begroting. Door deze klare taal mag men aannemen dat het Europese rijksdeel niet meer twijfelt over de gevoelens van Suriname en de Antillen ten aanzien van het statuut, de verhoudingen en de band.

Het element „nieuw" mag geen fiktie zijn. De instanties in Nederland welke vroeger met oude, conservatitve, versleten maatstaven werkten, dienen zich thans voortdurend bewust te zijn van het feit dat men te maken heeft met een nieuwe koninkrijk en met nieuwe verhoudingen.

Ook spreker brengt hulde aan Prinses Wilhelmina en besluit met de bede dat de gewenste statuutswijzigingen thans spoedig een feit zullen worden.

De officiële viering van Koninkrijksdag bestond verder uit een door de voorlichtingsdienst samengesteld radioprogramma en marsen door de straten van een banda en door de padvinderij.

IN RADIOREDE t.g.v. STATUUTDAG

Min. Emanuels: Grote groep op NED. ANTILLEN staat INTEGRATIE in de weg

Paramaribo. — Op Statuutdag waren in Suriname de regeringskantoren en scholen gesloten en werd gevlagd. De minister-president, mr S. D. Emanuels, heeft voor de radio een rede gehouden, waarin hij de afkondiging van het Statuut herdacht.

Hij zeide o.m., dat vier jaar geleden de jure een eind werd gemaakt aan de koloniale status. De factor was dit reeds geschied door de interim-regeling, doch anderzijds zijn er resten over van de koloniale regelingen. Dat dit laatste zo is, is voor een groot deel aan ons zelf te wijten, omdat wij in deze jaren er niet in geslaagd zijn onze eigen wetgeving aan te passen aan de nieuwe rechtsorde. Voor een ander deel moet deze aanpassing ook geschieden op ander terrein, namelijk op dat der Koninkrijkswetgeving. Een regeling, die hieronder ressorteert, is het Reglement van de Gouverneur, dat door de Ned. Antillen wordt aangevochten. Tenslotte zijn er nog instituten, daterende uit de koloniale periode, als voorbeeld hiervan noem ik het Nederlandse departement, waarin autonome rijksdelen broederlijk zijn ondergebracht naast Ned. Nieuw-Guinea. In de nabije toekomst zal het nodig zijn, dat met de andere partners in het Koninkrijk gesproken wordt over de volkomen aanpassing van de wetgeving, gebruiken en instituten in koninkrijksverband aan het Statuut.

Mijn persoonlijke mening en hoop is, dat alle bezwaren, die van de zijde der Nederlandse Antillen blijken te bestaan, kunnen worden opgelost in de geest van het Statuut en met handhaving van het Statuut.

De Surinaamse premier zeide: Indien het schijnt, dat de verhouding tussen Nederland en Suriname minder moeilijkheden geeft dan die tussen Nederland en de Ned. Antillen, moet men niet vergeten, dat er, behalve dat in Suriname de opeenvolgende gouverneurs en ministers steeds elkaars standpunt hebben kunnen waarderen en daarbij de grootst mogelijke soepelheid wisten te betrachten, er op de Ned. Antillen een grote groep bestaat, die op zichzelf achter een draadversperring in feite de integratie in de weg staat.

Wij in Suriname prijzen ons gelukkig, dat vele Europese Nederlanders oprecht trachten tezamen en temidden van de Surinaamse bevolking te leven. Aan hen en in latere tijd wellicht ook de Antillianen, die hun lot verbinden aan Suriname, roepen wij een hartelijk welkom toe. Wij zullen, reeds voor het Surinaamse burgerschap is ingesteld, hen oproepen de handen ineen te slaan om mede te helpen te bouwen aan de wording van een krachtige eensgezinde Surinaamse natie onder leiding van het hoofd der Surinaamse regering, onze geëerbiedigde Vorstin. Moge de Allerhoogste haar de kracht en wijsheid geven om geluk en welvaart te verwerven voor de verschillende bevolkingen, die vreedzaam tezamen wonen in het Koninkrijk der Nederlanden.

Ter gelegenheid van Koninkrijksdag

Toespraken van gezaghebber GORSIRA en minister-president JONCKHEER

Willemstad. — Ter gelegenheid van Koninkrijksdag 1958 hield de heer M. P. Gorsira, gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, bij het Autonomiemonument aan de Rijkseenheidboulevard een rede, waaraan wij het volgende ontlenen:

„Voor de vierde maal is het thans dat wij de Statuutdag herdenken voor de vierde maal dus, dat wij ons omkerende, een ogenblik trachten stil te staan en — om het afgezaagde woord te gebruiken — ons te bezinnen over het verleden, het heden, maar vooral over de toekomst.

Met het Statuut als grenspaal vormen het verleden en het heden zeer ongelijke tijdspannen; enerzijds ruim driehonderd, anderzijds slechts vier jaar. Hun relatief belang voor de toekomst wordt echter door de verhouding driehonderd tot vier in genen dele recht gedaan.

Immers de in de wereld levende tendenzen, gestimuleerd door het plaatselijke enthousiasme tot zelfwerkzaamheid, hebben een geheel nieuwe ontwikkeling ingeluid. Deze tendenzen hebben voor onze toekomst voor vele decenniën, wellicht voor eeuwen — wie zal het zeggen — oneindig veel meer betekenis dan bevroed kan worden uit de kortheid van het tijdsbestek, waarin zij besloten zijn. Juist daarom is bij de ontplooiing ervan wijsheid onontbeerlijk; immers grote waarden staan hier op de weegschaal.

Onze geschiedenis, zoals die zich heeft ontwikkeld in de ruim drie honderd jaren, kunnen wij bezien als een geleidelijke maatschappelijke opbouw. In de dertiger jaren begon een duidelijke versnelling van de maatschappelijke polsslag voelbaar te worden, terwijl ook de medezeggenschap des volks het oude eigenmachtige bestuurssysteem begon te beinvloeden.

Een autocratische regeringsvorm — historisch wellicht onvermijdelijk — begint dus te wijken voor een democratische. Men kan zich afvragen of een rijpingsproces van ruim driehonderd jaren om deze bestuurlijke evolutie in te luiden, niet heel lang is geweest. Want oppervlakkig gezien lijkt dit inderdaad zo; maar zeker niet als wij dit bezien tegen de totale historische achtergrond en alle daarmede in verband staande faktoren in acht nemen. In vergelijking tot andere landen, alwaar dit proces sneller is voltrokken, hoeveel leed, ellende en teleurstellingen zijn ons door ons geduld, door onze betere rijping, niet bespaard gebleven? En realiseert men zich, dat een werkelijke democratisering zelfs in ons beschavingscentrum, West-Europa, niet zo oud is? Is men ervan doordrongen, dat honderd jaar geleden, na de vaststelling van de grondwet van 1848, het in Nederland twee decenniën heeft geduurd voordat het parlementair stelsel zich in de praktijk vestigde?

Evenals overal ter wereld, alwaar de evolutionaire weg is bewandeld ging dit wijken van de autocratie voor de democratie ook bij ons langzaam. Tot dat door de Koninklijke belofte van 7 december 1942 de verwachtingen een grote impuls kregen.

Toen na de oorlog deze Koninklijke belofte werd ingelost, vindt een — men mag gerust zeggen — stormachtige ontwikkeling plaats, die culmineert in het ondertekenen van het Statuut.

Gelukkig is deze stormachtige ontwikkeling, waarbij ongetwijfeld fouten zijn gemaakt, steeds gebleven: strikt evolutie en is het revolutionaire element — dat ons maatschappelijk bestel èn mede onze economie wellicht onherstelbare schokken zou hebben bezorgd — verre gebleven.

Het Statuut zal uiteraard eventueel nog allerlei revisies kunnen ondergaan, echter — grosso-modo — is het een duidelijk eindpunt. Eindpunt echter alleen ten aanzien van de externe verhoudingen van ons Koninkrijk. Want naar buiten zijn wij één en wensen wij één te blijven. Ten aanzien van de interne verhoudingen daarentegen is het Statuut een beginpunt, een beginpunt van een nieuwe ontwikkeling, die de grootste wijsheid van beleid eist.

Democratie immers berust op een zeer subtiel evenwicht van belangenverhoudingen en belangensferen een evenwicht, dat eenmaal verstoord, moeilijk weer te herstellen is, een evenwicht dus waarvan de handhaving met de grootste zorg, met argusogen om zo te zeggen, bewaakt dient te worden.

Hoe delikaat, hoe moeilijk te bewaren, hoe gemakkelijk te verstoren dit evenwicht wel is, wordt duidelijk, wanneer wij bedenken, dat daarbij een synthese moet worden gevonden tussen zovele tegenstrijdige elementen. Persoonlijke vrijheid en zelf-expressie enerzijds moeten worden verzoend met gebondenheid en sociale verantwoordelijkheid anderzijds. Ruimte moet worden gelaten voor ambitie en geldingsdrang zonder dat deze te veel zullen drukken op de gemeenschap in haar geheel. De grote massa zal een grote stem in het kapittel dienen te hebben, echter zonder dat daarbij de stem van de geestelijke élite, van de kunstenaars, van de denkers, wordt overschreeuwd.

En zo geachte toehoorders, zou ik door kunnen gaan, stellende these tegenover antithese, die in een synthese elkaar moeten leren verdragen. Voorwaar welk een grootse opgave is aan onze gemeenschap, aan onze leiders, thans gesteld. Zelfstandig zullen wij zovele détails van dit bewegelijke maatschappelijke evenwicht moeten uitwerken en beheersen. Niet voor niets noem ik dit evenwicht „bewegelijk", want de tijd staat niet stil en met hem gaat de maatschappelijke evolutie voort. Telkens weer zullen wij ons dus moeten „bijstellen" om de voortschrijdende tijd bij te houden en met hem in de pas te blijven

Moge het ons, met Gods hulp en onder de leiding van ons dierbaar Koninklijk Huis gegeven zijn dit te volbrengen; dit is de bede, waarmede ik thans mijn toespraak wil beëindigen."

Toespraak minister-president

De minister-president van de Nederlandse Antillen, E. Jonckheer, sprak de aanwezigen eveneens toe en zeide o.m.:

„Vandaag, Koninkrijksdag, herdenken wij het feit, dat vier jaar geleden de nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk der Nederlanden door Hare Majesteit de Koningin werd bevestigd, waardoor aan de sedert jaren bestaande rechtvaardige gevoelens van onze bevolking tot groter zelfstandigheid binnen het Koninkrijk werd tegemoet gekomen.

Sedert die gedenkwaardige dag op 15 december 1954 zijn er vier jaren verlopen, vier jaren, waarin op duidelijke wijze door de bevolking der Nederlandse Antillen getoond is, dat zij de verworven zelfstandigheid waardig is. Langzamerhand groeit bij ieder Antilliaan het besef, dat deze zelfstandigheid slechts dan die betekenis krijgt, welke men zich daarvan heeft voorgesteld, wanneer een ieder, zonder onderscheid, bereid is de verantwoordelijkheid van deze zelfstandigheid te aanvaarden. Immers zelfstandigheid zonder verantwoordelijkheid is onbestaanbaar in een democratische gemeenschap als de onze.

In onze jonge autonome gemeenschap, waarin volkeren van verschillende aard en burgers van verschillende godsdienstige en politieke overtuigingen vreedzaam naast elkaar leven, heeft zich geleidelijk de gedachte ontwikkeld, dat het tot hun aller plicht behoort ertoe mede te werken, dat de verworven staatsrechtelijke vrijheid ten voordele zal strekken voor de gehele Antilliaanse gemeenschap.

Daarom doe ik heden, bij deze herdenking van de totstandkoming van het Statuut, namens de Regering een beroep op al mijn Antilliaanse landgenoten en op onze Rijksgenoten uit de andere landen van het Koninkrijk, die zich op onze eilanden gevestigd hebben ertoe mede te werken, dat onze zelfstandigheid door een ieder erkend en geëerbiedigd wordt.

De Nederlandse Antillen zullen steeds ernaar streven om de banden, welke haar in het Koninkrijk binden aan de Rijkspartners, zo innig mogelijk te doen zijn. Onze landen zullen ernaar dienen te streven om hun verhoudingen binnen het Koninkrijk op een gezonde basis te stellen. Want slechts dan zal er sprake kunnen zijn van een vertrouwen en de wil om samen te gaan, faktoren die bij de totstandkoming van het Statuut als richtsnoer hebben gegolden voor onze volkeren.

Moge de dag van heden aanleiding voor ons alleen zijn om ons nogmaals te bezinnen op de woorden van Hare Majesteit Koningin Juliana uitgesproken op 15 december 1954 in de Ridderzaal ter gelegenheid van de bevestiging van de nieuwe rechtsorde:

„De groei van onze verhouding
„is als die van een gewas,
„welks samengestelde levensbehoeften
„ten voeding van een gezonde
„kwaliteit vereisen, want anders
„zou het niet kunnen groeien en
„bloeien, maar zou het verworden".

Beroepen van Kruin en GOEDHART afgewezen

Den Haag. — De commissie van Beroep van de KNVB heeft de beroepen van de middenvoor van Elinkwijk Kruin en Blauw Wit's spil Goedhart ingediend naar aanleiding van hun schorsingen, afgewezen.

Kruin en Goedhart werden elk voor vier wedstrijden geschorst, een gevolg van het incident tijdens de wedstrijd Elinkwijk-Blauw Wit. De commissie acht dat deze straf in de juiste verhouding staat tot de ernst van de begane overtredingen.

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

6

„Ik vind het te gevaarlijk! Heus waar. Net zoiets als van die mensen, die je een tijdbom thuis sturen in een postpakketje".

„Lieve kind, dit is alleen maar een halve idioot, die grappig probeert te zijn."

„Maar het is helemaal niet grappig!"

Het was werkelijk allerminst grappig...... het gezicht van juffrouw Blacklock verried haar gedachten en Dora riep zegevierend: „Zie je nu wel, dat ik gelijk had...... jij bent het helemaal met me eens!"

„Maar, hoor nu eens, Dora-lief......"

Zij zweeg plotseling. Er was een opgewonden vrouwenfiguur op de drempel verschenen, een jonge vrouw, met hijgende boezem onder een strakke jersey. Zij droeg een Tirools rokje en haar zwarte haar in dikke vlechten om het hoofd gewonden. Haar donkere ogen vonkten van verontwaardiging. Met horten en stoten kwam het er uit: „Kan ik u alstublieft even spreken, ja?"

Juffrouw Blacklock zuchtte. „Natuurlijk, Mitzi, wat heb je?"

Soms dacht ze bij zichzelf, dat ze nog veel rustiger alleen al het werk, inclusief de kokerij, kon doen, dan dat ze voortdurend met die zenuwachtige bevliegingen van haar buitenlandse vluchtelinge, haar hulp in de huishouding, te kampen had.

„Ik zeg het u maar dadelijk...... dat is toch in orde hoop ik? Ik zeg u nu dadelijk de dienst op...... ik ga weg...... nu dadelijk weg!"

„Om welke reden? Heeft iemand je beledigd?"

„Ja, ik ben totaal van streek," vervolgde Mitzi met theatraal gebaar. „Ik wens niet te sterven. Ik ben al uit mijn vaderland weggevlucht. Mijn familie daar is allemaal dood...... mijn moeder, mijn kleine broertje, mijn lieve nicht...... zij zijn allemaal dood. Maar ik ben ontsnapt. Ik heb mij verstopt. Ik ben naar Engeland gevlucht. Hier werk ik, werk, dat ik in het vaderland nooit zou hebben gedaan......"

„Ja, dat weet ik allemaal wel," gaf juffrouw Blacklock opgewekt te kennen. Het was ook werkelijk een eeuwig refrein van Mitzi. „Maar waarom wou je nu zo dadelijk weg?"

„Omdat ze me hier weer komen dood maken!"

„Wie zijn die „ze"?"

„Mijn vijanden. De Nazi's. Of deze keer misschien de Bolsjewiki! Zij hebben mij hier opgespoord. Ik heb het gelezen...... het staat vandaag in de krant!"

„O, bedoel je die advertentie in de Gazette?"

„Hier.... hier staat het!" Mitzi zwaaide nu met de Gazette, die ze tot nu toe achter haar rug verborgen had gehouden. „Kijk maar...... moord...... op Little Paddocks! Vanavond half zeven! O, o,...... ik ga daar niet op zitten wachten!"

„Maar hoe kom je er bij, dat ze jou bedoelen? Dit is ......wij beschouwen het allemaal als een grapje van de een of de ander!"

„Een grap? Het is geen grap iemand te vermoorden!"

„Nee, natuurlijk, dat is het niet. Maar mijn lieve kind, als iemand jou zou willen vermoorden, dan zet hij niet eerst een advertentie in de krant! Denk toch even na!"

„Gelooft u dat werkelijk?" Mitzi keek verbaasd rond. „Gelooft u, dat ze mij niet echt zullen vermoorden? Of zouden ze alleen maar u willen vermoorden, juffrouw Blacklock?"

„Ik geloof stellig, dat niemand mij zal willen vermoorden," verzekerde juffrouw Blacklock [illegible]tigjes. „Maar jou evenmin, Mitzi. Wat voor [illegible] zou daarvoor zijn?"

„O, omdat de mensen slecht zijn...... er erg slechte mensen zijn. Ik zei u al, mijn moeder, mijn kleine broertje, mijn lieve nicht......"

„Ja, ja," remde juffrouw Blacklock handig, „maar ik zou toch niet weten, wie jou naar het leven zou willen staan, Mitzi. Natuurlijk wil ik je niet weerhouden, als je hier op staande voet weg wil. Maar ik zou het erg dom van je vinden."

Toen Mitzi bleef aarzelen, voegde zij er op gedecideerde toon aan toe: „Dat vlees, dat de slager heeft laten brengen, leek me nogal taai. Ik zou het maar stevig braden, voor de lunch."

„O, dan maak ik een goulasch...... een speciale goulasch."

„Het kan me niet schelen, hoe je het noemen wilt. En ik zou ook maar wat kaaskoekjes bakken, want ik reken op veel bezoek vanmiddag."

„Vanmiddag, zegt u? Op de thee?"

„Neen, tegen half zeven."

„Maar dat is het uur uit de advertentie. Wie verwacht u dan? Wie zouden er dan moeten komen?"

„Ze komen natuurlijk allemaal op de begrafenis!" antwoordde juffrouw Blacklock met een knipoogje. „Nu is het voldoende, Mitzi. Ik heb het druk. Doe de deur maar achter je dicht."

„Zie zo, die is voorlopig ook weer van de vloer," zei ze, toen de bedremmeld kijkende Mitzi verdwenen was.

„Jij doet alles zo bekwaam, Letty!" sprak juffrouw Bunner vol bewondering.

„Komaan, daar zitten we nu met z'n allen," zei juffrouw Blacklock. Zij keek tevreden de tot zitkamer ingerichte suite eens rond. De met roosjes bedrukte cretonne...... de twee vazen met goudkleurige chrysanten, het kleine vaasje viooltjes, de grote zilveren sigarettendoos op een muurtafeltje en het blad met de glazen op de middentafel.

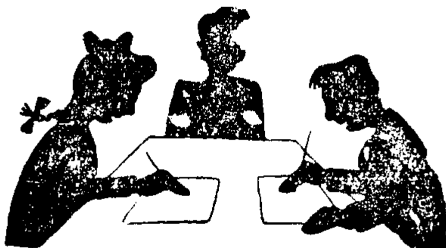
Little Paddocks was een middelgroot huis, in vroeg Victoriaanse stijl. Er liep een lange, ondiepe veranda langs de hele breedte en het had groen geschilderde luiken. De langgerekte zitkamer verloor heel wat daglicht door het dak van de veranda. Oorspronkelijk had dit vertrek dubbele schuifdeuren gehad aan de zijde waar zich nog een kleine kamer met een erker bevond. Een vorige generatie had echter de tussendeuren verwijderd en vervangen door portières van fluweel. Juffrouw Blacklock had de portières afgeschaft, zodat de hele suite nu één lang vertrek vormde. Aan ieder einde bevond zich een haard maar er was in geen van beide vuur aangemaakt, ofschoon een behaaglijke warmte het lange vertrek doorstraalde.

„Heeft u de centrale verwarming al aan?" informeerde Patrick.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

EEN VERHAAL UIT HET WILDE WESTEN

Schoten in Nebraska

In het Wilde Westen gebeurde altijd wat. Zo gemakkelijk ging het niet om dat onmetelijke land te zuiveren van rovers en wilden.

door Carlo Muntinck

Stanley Jefferson schudde wat zwarte, korrelige tabak op een vloeitje en draaide er een sigaret van. Het was nu al ruim een uur geleden, dat de trein Lincoln had verlaten en het zou nog verscheidene uren duren eer ze in Omaha waren.

Hij keek naar het eentonige prairielandschap waar ze doorheen reden en wenste, dat hij al op de plaats van bestemming was. Tegenover hem zat Dave Holiday te slapen. Hij had zijn hoed over zijn ogen getrokken en snurkte zacht. George, die naast hem zat, grinnikte tegen Stanley. „Is het geen plaatje?" zei hij spottend

Stanley stak zijn sigaret aan. „Ik wou, dat ik ook kon slapen," zei hij. „Niks voor mij, zo'n trein. Geef mij maar...."

Wat hij zo graag wilde hebben, kon Stanley Jefferson niet meer vertellen, want op hetzelfde ogenblik klonk er een luid gekraak, dat door een paar dreunende klappen werd gevolgd. De wagen, waarin de drie cowboys zaten, waggelde op zijn wielen, schoot uit de rails en kantelde. Dave Holiday deed met een schreeuw zijn ogen open. Hij keek om zich heen, zag versplinterd hout en mannen, die overeind krabbelden, en begreep, wat er aan de hand was. Hij voelde het trouwens ook, want zijn gezicht bloedde en zijn hoofd voelde aan alsof het alleen nog maar uit builen bestond. Overal waren er jammerende stemmen van gewonde passagiers, maar die geluiden werden overstemd door het geknal van schoten.

Stanley stak zijn hoofd door het raam, dat nu boven hem was, en keek om zich heen. Meteen trok hij het weer terug. „Dekken jongens," zei hij. „Ze zijn bij de postwagen."

„Net wat ik dacht," zei George, „het is opzet geweest."

Stanley zei niets. Hij maakte zijn holsters los en haalde de zware colts te voorschijn. „Wat doe jij als een man je om zeep probeert te brengen, George?" vroeg hij.

„Dan probeer ik hem voor te zijn," zei George en ook hij trok zijn revolvers.

Dave volgde zijn voorbeeld. „Laat mij eerst," zei hij, „ik heb het meeste met ze te verrekenen."

Maar Stanley was al uit de wagen geklommen. Dicht langs de vernielde trein sloop hij naar achteren, vastberaden gevolgd door Dave en George.

Bij de postwagen, helemaal achteraan, was het gevecht bijna afgelopen. De beide beambten, die het geld en de post hadden bewaakt, lagen dood in het gras en de bandieten hadden zich achter de wagen verschanst en schoten op een oude farmer, die hen van zijn coupé uit met een geweer bestookte.

„Ze zijn met zijn vijven," zei George, op een aantal paarden wijzend.

„Meer dan me lief is," vond Stanley. „We moeten achter ze zien te komen, dat is onze enige kans." Ze lieten zich plat op de grond vallen en kropen van de trein vandaan het hoge gras in. Terwijl ze zich daar langzaam voortbewogen, hield het schieten op en de cowboys begrepen, dat de oude farmer buiten gevecht was gesteld.

Stanley gromde. „Opschieten, jongens," spoorde hij aan.

Ze kropen verder door het harde, droge gras en van tijd tot tijd richtte Stanley zich behoedzaam op om te zien, hoe ver ze waren. Eindelijk fluisterde hij: „Opletten. We zitten achter ze."

Centimeter na centimeter, op ellebogen en knieën, gingen ze naar rechts, de revolvers gereed om te schieten. Nu hadden ze de grens van het gras bereikt. Stanley gluurde tussen de halmen door. Een paar meter van hem af was de postwagen. Twee kerels, revolvers in de handen, stonden er naast en de rest was binnen bezig.

Stanley wenkte Dave. „Jij neemt die vent met die snor en ik die ander. Dan loopt George naar de andere kant van de wagen en wij gaan er aan deze kant in. Begrepen?"

„Oké!" zei George en Dave knikte.

Dicht langs de vernielde trein sloop hij naar achteren, vastberaden gevolgd door Dave en George.

Stanley gaf Dave een wenk en de beide cowboys legden aan.

„Ja!" zei Stanley.

De revolvers knalden en de twee mannen bij de wagen stortten neer.

De postwagen was een van de weinige rijtuigen, die overeind waren gebleven. George rende er omheen, maar net toen hij naar binnen wilde stormen, sprong er iemand uit. Het was een grote, zware man en hij botste met zijn volle gewicht tegen George op. De cowboy sloeg tegen de grond en de ander rende naar de paarden. Eer George overeind was, zat hij al in het zadel en stoof er vandoor.

Intussen hadden Stanley en Dave korte metten gemaakt met de beide andere bandieten en nu kwamen ze naar buiten.

„Hij is weg," zei George, „maar ik heb hem herkend. Het was Jim Horner. Hij liep me finaal tegen de vlakte, begrijp je?"

„Jim Horner?" zei Stanley opgewonden. „Weet je dat zeker?"

„Zo zeker als wat," bevestigde George, „ik keek 'm recht in z'n gezicht."

Stanley rende naar de vier overgebleven paarden, die nog rustig bij elkaar stonden. „Kom mee!" schreeuwde hij. „Jim Horner is de kerel, die mijn broer heeft vermoord, drie jaar geleden, bij Copper Cliff."

„Verdraaid," zei Dave, „dan ben ik bang, dat het er niet zo best uitziet voor Jim Horner." Hij slingerde zich in het zadel en galoppeerde Stanley achterna. Het platgetrapte gras wees de weg, die de vluchteling was gegaan, en met verbeten gezichten volgden de drie mannen dat spoor. Horner scheen over een uitstekend paard te beschikken, want ondanks de geweldige snelheid, die zij ontwikkelden, slaagden de drie mannen er niet in hem te achterhalen.

Toen de avond viel, staakte Stanley de achtervolging. „We zijn hem kwijt," zei hij teleurgesteld. „Nu heeft hij een hele nacht voorsprong."

Ze bogen naar het oosten af en reden naar Hardwood. Er was daar nog niets van de overval bekend en toen de sheriff het voorgevallene vernam, liet hij onmiddellijk hulpploegen uitrukken om de gewonden bij te staan. Daarna gaf hij de telegrafist opdracht om naar alle windstreken een bevel tot aanhouding van Jim Horner te seinen.

„Ik stel voor, dat wij nu maar eens rustig een paar uur gaan slapen," zei Stanley, „dan kunnen we morgen verder naar Omaha. Hier valt voor ons niets meer te doen."

„Daar voel ik wat voor," zei George. Dave zei niets. Die sliep al.

Twee dagen later, na een lange rit te paard, bereikten de drie mannen Omaha. George, die als voorman op de Circle-Six-ranch werkte, even buiten Lincoln, moest bij een zekere meneer Topman zijn, van wie hij voor zijn baas een stuk land zou kopen. Intussen slenterden Stanley en Dave door de stad, aten wat en kochten hier en daar een paar kleinigheden.

Moe van het lopen, gingen ze tenslotte een café binnen, dicht bij de plaats, waar ze George weer zouden ontmoeten. Het was er druk. Een paar negers maakten oorverdovende muziek en de talrijke bezoekers stonden luid met elkaar te praten. Een grote man met gitzwart haar voerde de boventoon. Hij scheen goed in zijn geld te zitten, want hij tracteerde iedereen, die naar hem luisterde, en spoedig stond er dan ook een hele troep om hem heen. Stanley en Dave draaiden zich om en keken de opschepper eens aan.

Stanley werd bleek. „Ik laat me hangen als...."

„Als wat?" vroeg Dave.

„Als dat Jim Horner niet is," zei Stanley fluisterend.

Dave schudde het hoofd. „Jim Horner is blond en dat kun je van deze man moeilijk beweren," vond hij.

Stanley haalde zijn schouders op. „Zegt me niets. Je haar kun je laten verven."

Hij stond op en slenterde naar het groepje toe. „Hallo, Jim," zei hij.

De man met het zwarte haar draaide zich met een ruk om. Toen hij Stanley zag, smeet hij hem met een snelle beweging zijn bier in het gezicht, gooide een paar mensen op zij en rende naar de uitgang.

„Houdt hem!" brulde Stanley. „Het is Horner!"

Een man, die bij de deur stond, wilde de vluchteling de weg versperren, maar de bandiet sloeg hem tegen de grond alsof hij een pop was.

De beide cowboys stormden Horner achterna, gevolgd door de andere aanwezigen. Daardoor ontstond er zo'n gedrang bij de deur, dat Horner al de hoek om was eer Stanley en Dave op straat stonden. Zonder om te kijken, rende hij de straat uit. Toen hij de tweede hoek wilde omslaan, kwam er van de andere kant juist iemand, die hetzelfde wilde doen. Zo hevig was de botsing, dat beiden tegen de grond sloegen. Horner wilde opkrabbelen, maar de ander was iets vlugger. Zijn vuist schoot uit, precies tegen Horner's kin, en het was een bijzonder harde vuist. Horner bleef tenminste heel rustig op de grond liggen en hij was nog steeds bewusteloos, toen zijn achtervolgers bij hem kwamen. De man, die hem dat koopje had geleverd, stond rustig naast hem en lachte breed. „Hallo Stanley, hallo Dave!" zei hij.

„Jij?" zei Stanley.

„En niemand anders," grinnikte George. „Die lompe beer liep me voor de tweede maal tegen de grond en dat zijn nou precies van die dingen, waar ik niet van houd, begrijp je?"

„Ik begrijp het," zei Stanley en hij belde de sheriff.

Toen deze functionaris arriveerde, was Horner juist weer bijgekomen.

„Jim Horner," zei de man der wet, „ik arresteer je wegens de treinoverval op de lijn Lincoln-Omaha."

Horner richtte zich op. „Jullie zijn gek," zei hij, „daar weet ik niets van."

„Ik anders wel," zei George. „Ik heb je met m'n eigen ogen uit de wagen zien komen."

De sheriff haalde een lijst met nummers te voorschijn en vergeleek die met de nummers van de bankbiljetten, die Horner bij zich had.

„We zullen er maar niet verder over praten, Horner," zei hij. „Ik denk niet, dat je één jury zult vinden, die je met deze bewijzen vrijspreekt."

Grommend gaf de bandiet zich gewonnen.

Toen de sheriff zich met zijn gevangene had verwijderd, zei George: „Ik denk, dat ik vanavond eens een paar arme cowboys ga tracteren."

„Zit je zo goed bij kas?" vroeg Stanley.

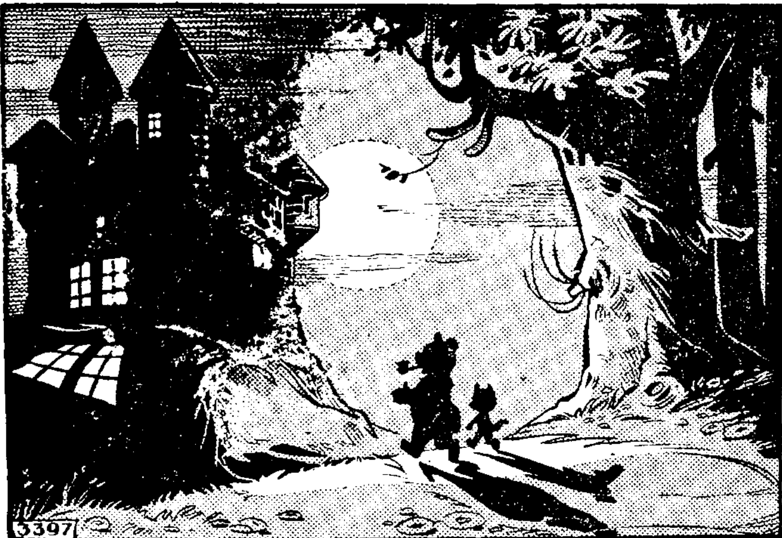
„Ik wel," zei George. „Ik heb vandaag de slag van m'n leven geslagen. Op Horner z'n kin, begrijp je. Daar stond duizend dollar beloning op, als je het nog niet wist."

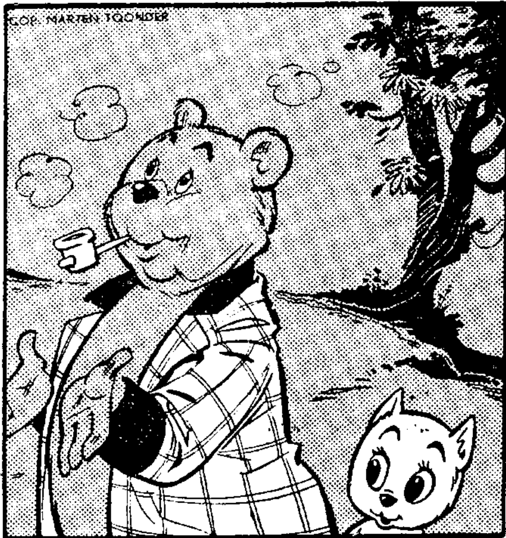
„O," zei Stanley en hij keek zeer dom.

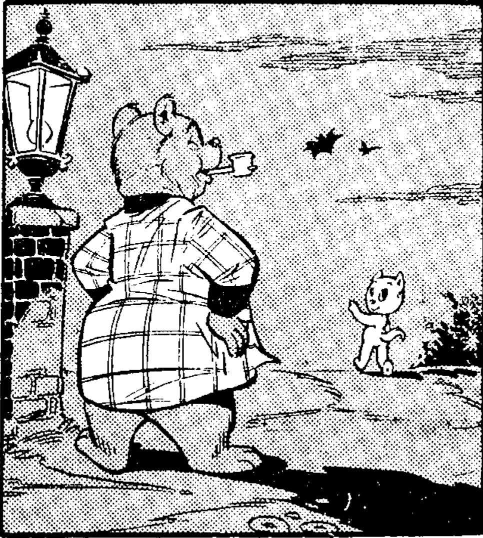

Zijn vuist schoot uit, precies tegen Horner's kin....

TOM POES EN DE KWANTEN

3397 Op een mooie avond in de lente wandelden Tom Poes en heer Bommel een beetje in de maneschijn. Een zacht windje woei uit het zuiden en voerde zoete geuren mee. En om de torens van slot Bommelstein fladderden de vleermuizen.

„Ik weet het niet", sprak heer Ollie dromerig. „Het is mij vreemd te moede. Soms denk ik, dat ik weet wat het is, maar nee.

Als ik dan even nadenk weet ik het niet, als je begrijpt wat ik bedoel". ....

„Het zal het voorjaar zijn", zei Tom Poes. „Ik wil om deze tijd altijd op reis om avonturen te beleven".

„Juist", zei heer Bommel, getroffen stilstaande. „Dat is het!

Jij slaat de spijker op de wonde plek! Op reis! Vacantie houden in een goed oord! ver van de massa en het rumoer......"

„Zo 'n land bestaat er niet", hernam Tom Poes. „Het zou trouwens erg saai zijn! Ik houd meer van wat afwisseling. Laten we gewoon op reis gaan, heer Ollie. Naar een onbekende streek of zo".

„Een streek, waar men peinzend onder een perelaar kan zitten", zei heer Bommel, zijn eigen gedachten volgend. „Met zingende leeuwerikken en nachtegalen tussen de appelbloesem".

„Leeuwerikken vliegen als ze zingen", zei Tom Poes. „En aan een perelaar groeit geen......"

„Kortom, en vacantie voor een heer van mijn stand", vervolgde heer Ollie met verheffing van stem. „Ik ga er eens over denken, jonge vriend". ... .

„Dat is goed", zei Tom Poes. „Maar denk niet te lang. Ik wil weg voordat er hier weer de een of andere narigheid gebeurt".

En na die woorden nam hij afscheid en ging naar huis.

32—42 Steeds rondspeurend en op alles voorbereid gaat Eric weer terug naar de grot, maar hij merkt niets meer van de achtervolgers.

Hij begrijpt niets van het wonderlijke gedrag van de man, die op hem schoot en als hij in de spelonk is aangeland, bespreekt hij het geval met Svein en Cendrach. „Ze hadden het daarginds over Het Land der Witte Mannen", zegt hij peinzend, „en het was duidelijk, dat ze daar niet graag mee te doen wilde hebben. Misschien dacht die man wel, dat ik een van hen was. Hij keek me aan, of ik een geestverschijning was. Dat zou dan verklaren, waarom hij zo hard aan de haal ging!" Cendrach is overtuigd, dat Eric het bij het rechte eind heeft. „Als inderdaad Ragnar de Rode met zijn wilde streken daar is", zegt Cendrach, „valt het te begrijpen, dat de angst voor de witte mannen er in zit!" „Dan lijkt het mij hoog tijd, dat we op zoek gaan naar dat heerschap", stelt Eric voor. Er wordt besloten, dat ze met gebruik maken van de duisternis dadelijk op weg zullen gaan. Hoewel ze geen overval meer vrezen, sluipen ze voorzichtig naar de waterval en beginnen langs de steile rotsen omhoog klimmend, hun tocht op zoek naar het land van de Witte Mannen.

Toen de Wolf tegen de Vos pleitte

Een wolf was op zekere dag bestolen en daar er in de buurt van zijn hol een vos woonde, klaagde de wolf deze aan. Rechter zou de aap zijn.

Er kwamen geen advocaten aante pas, want wolf en vos zouden hun zaak wel zelf verdedigen.

Zo werd er urenlang over en weer gepraat.

Toen de wolf klaar was met zijn pleidooi, was er geen haartje goeds meer aan de hele vos te vinden, maar toen vosje zijn hart had gelucht, bleef er ook van de wolf geen spaander goeds meer over.

De aap zat gewoon te zweten van angst. Hij wist, dat zowel de wolf als de vos twee grote schurken waren, en hij pijnigde zijn apenhersens om toch maar een geschikte uitweg te vinden. Eindelijk meende hij iets gevonden te hebben, dat hem kon helpen.

„Luister", zei hij „Het heeft helemaal geen, zin dat jullie mij trachten te overtuigen, dat jullie allebei zulke bovenste beste broertjes zijn. Ik ken jullie langer dan vandaag. En tot straf zullen jullie allebei een boete betalen. Aan mij, de rechter. Jij wolf, omdat je jezelf de vrijheid hebt vergund mij een massa leugens op mijn apenmouw te spelden, en jij vos, omdat je steelt wat en wanneer je zulks kunt.

Ik heb gezegd".

De aap had op zijn manier gelijk, want aldus recht doende kon hij zich moeilijk vergissen: wie twee schurken straft, kan moeilijk be bal misslaan en wie zelf niet recht in zijn schoenen staat, kan beter uit de buurt van de rechter blijven.

Examenuitslag machineschrijven

...ranjestad. — De examencommis- ... van de Centrale „Aruba" heeft ... leden zaterdag aan 17 van de 22 ... didaten het diploma A voor Ma-... neschrijven, 30 woorden per mi-... t (150 aanslagen) kunnen uitrei-... De gelukkigen zijn: Mariam ... z, Rosa Maduro, Mercedes Odu-..., Yvonne Quilotte, Cecilia Schar-... y, Faustina Tromp, Greta van ... holt, Alida Marval, Mercedes ... erson, Maria Pourier, Margarita ... jada, Rudolf Brion, Louis Caro-..., Andrew Daal, Jacobo Gavidia, ... Scharbaay en Apolinario Tromp. ... e geslaagden zijn leerlingen van ... type-kursussen van het St Maria-... ege, het St Filomenacollege en ... St Dominicuscollege. Aan de ge-... gden van harte proficiat!

LITTLE LEAGUE BASEBALL

...ranjestad. — In het Wilhelmina-... ion werden enkele Little League ... ballwedstrijden gespeeld. ... ams Chicklets van Santa Cruz ... lde de derde achtereenvolgende ... winning, dit maal op Arrow ...). De winnende pitcher was ... i Carolina, en de verliezende ... her voor Arrow was Victor Albus. ... rder versloeg het team van Co-... lt dat van Viana. De winnende ... her was Ettie Toppenberg; de ... lezende pitcher was Vrolijk.

Ontroerend schoon concert van KERSTLIEDEREN

Oranjestad. — Zaterdagavond vond in de St. Theresia-kerk te San Nicolas de première plaats van de uitvoering van het Kerstkoncert door het meisjeskoor Vivons en Chantant, samen met het mannenkoor Bel Canto en instrumentale begeleiding, het geheel onder leiding van de heer Bongers.

Het is een indrukwekkend en schoon koncert geworden, dat geheel aan het doel beantwoordde, een bijdrage te leveren tot het scheppen van de Kerstsfeer. De prestatie, welke geleverd werd, stond op een uitermate hoog peil. Het programma werd met zeer veel zorg door de heer Bongers samengesteld. Naar onze mening is hij er in geslaagd een betrekkelijk eenvoudig en toch alleszins verantwoord en mooi programma te brengen.

De avond opende met Adeste Fideles voor orkest en orgel. Vervolgens zong het meisjeskoor een serie kerstliederen uit verschillende landen: „Nu seyt Wellecome", „Hoe leit dit kindeke", „De herdertjes lagen bij nachte", „Es ist ein Roos ontsprungen", „The Holly and the Ivy", „A Little Child is born".

Daarna waren er kerstliederen door orkest en orgel. Het vierde programmapunt bracht weer het meisjeskoor met orkest en orgel, dit keer vooral met Papiamentse kerstliedjes. Na een intermezzo voor viool en orgel op voortreffelijke wijze gebracht door Ad Stenzen en Albert Kooiker werd het programma besloten met jubelende zang door de meisjes- en mannenkoren, begeleid door instrumenten.

Het blazersensemble studeerde het repertoire in onder leiding van J. Coulman, die eveneens een belangrijk aandeel had in het algemeen welslagen van de avond. Assistent van de heer Bongers was de heer Stouten.

Tal van organisatorische werkzaamheden werden verricht door de dames T. Sloots en C. Happe en de heren H. Sloots en J. van der Logt.

Het Kerstkoncert is een manifestatie van artistiek gevoel en burgerzin. Het is thans voor de tweede maal, dat de heren Bongers en Stouten een zo grootse onderneming hebben aangedurfd en op zo bewonderenswaardige wijze ten uitvoer hebben gelegd. Men kan hen voor hun inspanningen niet dankbaar genoeg zijn.

Indien wij een vergelijking mogen maken met het concert van verleden jaar, dan komt het ons voor, dat het programma dit keer iets eenvoudiger was, hetgeen aan het geheel nog groter luister verleende, doordat men het met nog meer gevoel en nog zuiverder wist te brengen.

Bijzonder jammer is het, dat er nog heel wat open plekken waren bij deze première. Jammer en eigenlijk onbegrijpelijk. Verleden jaar was de kerk te klein om alle belangstellenden te bevatten. Beseft San Nicolas eigenlijk wel welk een kostelijk bezit men heeft in dit meisjeskoor?

Van harte hopen wij, dat de komende uitvoeringen beter zullen worden bezocht.

Op 18 december volgt een uitvoering in de H. Hartkerk van Savanet, ook om 19 uur. Kaarten hiervoor bij de pastorie en bij de Formosa Grocery. Op 20 december komt het koor naar het Cultureel Centrum. Die uitvoering begint om 20 uur. Kaarten verkrijgbaar bij de Aruba Boekhandel en bij het Maria College (Zuster Dorothea).

Met de meeste klem raden wij een ieder aan de koncerten bij te wonen. Men mist iets waardevols door hier verstek te laten gaan.

Clarksdale (Mississippi). — Zeven kleurlingkinderen van eenzelfde gezin van 1 tot 9 jaar zijn omgekomen tijdens een brand, die hun houten woning, die op een katoenplantage te Clarksdale, in de Amerikaanse staat Mississippi, gebouwd was, in de as legde.

Mc Cormick werd winnaar Clubraces van Sportcarclub

...anjestad. — Maandag jl. wer-... op de Prinses Beatrix Luchtha-... autoraces georganiseerd door de ... baanse Sportcarclub, welke het ... is bevestigd, dat de ervaring, op-... aan bij vorige races, thans vruch-... begint af te werpen. De bereikte ... tijden waren aanzienlijk groter ... bij vorige gelegenheden, hetgeen ... kompliment waard is aan het ... s van de coureur en de mecani-... s.

... bestond voor dit gebeuren weer ... belangstelling, al kregen wij ... [illegible] ... was, dan bij vorige gelegenhe-... Het was dit keer meer dan bij ... e gelegenheden een klubrace. ... werden geen uitnodigingen ver-... den naar Venezuela en uit Cu-... was er dit keer slechts één ... nemer en wel de heer Van Gestel. ... het publiek was het jammer, ... er geen omroep was, waardoor ... moeilijk werd de races te vol-... De omroep was wel voorbereid ... de Sportcarclub, maar tengevolge van een misverstand tussen de leiding van de race en de toren, kon de installatie niet werken.

Uitstekend was de samenwerking met de politie en de brandweer, die elk een belangrijke bijdrage leverden tot het welslagen van de races.

De uitslagen luiden als volgt:

In de race voor motoren onder de 1500 cc reden uitsluitend MGA's. Winnaar werd Van Glabbeek met 24 punten (die hiermede de wisselbeker in zijn bezit hield), gevolgd door Heufke met 18, De la Fuente met 10, Bacon met 9 en Ecury met 4 punten.

In de klasse voor 1500 tot 3000 cc. werd McCormick eerste met 24 punten, Van der Bos kreeg 16 en Van Gestel (Curaçao) 10 punten. In deze race werd uitsluitend deelgenomen met Triumph-auto's.

In overall performance werd Mc Cormick winnaar van de beker met 22 punten. Van Glabbeek kreeg 18 punten, Heufke 11, Van den Bos 10, De la Fuente 5, Van Gestel 3, Francis Ecury 2 en Bacon 1 punt.

De race voor „stock cars" werd gewonnen door M. E. Soderston (Borgward), 2) dr. O. Bijl, 3) T. W. White, 4) Willems (Volkswagen), 5) Coulman (MGTB), 6) Van der Voort (MGTB), 7) en 8) gedeeld door de heren Kervel en Rivers met Fiat en Opel.

Maandagavond werden tijdens een feestelijke bijeenkomst in het Strandhotel de prijzen uitgereikt.

TONEELEXPERIMENT van Centro Apostolico

Oranjestad. — Grote bewondering hebben wij voor de leden van het Centro Apostolico, dat het aandurfde op toneelgebied met een experiment te komen.

Klaagden wij onlangs naar aanleiding van een Papiamentse toneeluitvoering over een zoeken naar al te goedkoop sukses, bij het Centro is de balans iets naar de andere zijde uitgeslagen. Men heeft daar het experiment aangedurfd het zeer tere toneelspel van Beatrijs te vertalen en over te zetten in de Antilliaanse gemeenschap en dit ten tonele te voeren.

Bewondering hebben wij voor deze moed en wij vertrouwen, dat de leden van dit toneelgezelschap van het Centro even moedig zullen zijn bij het [illegible] niet geheel en wel door het simpele feit, dat men een stuk, dat als het ware een en al poëzie is, niet zo gemakkelijk kan vertalen.

Hoezeer de spelers ook allen hun best deden, het stuk plofte wat al te zeer uit de droomwereld naar de harde realiteit van het leven en daardoor werd [illegible].

En toch.... toch juichen wij het streven van het Centro toe. Soms kan men beter iets te hoog, dan te laag grijpen. [illegible] de aanwezigen, die [illegible] tot de laatste plaats vulden, met grote belangstelling het spel volgde en het is even zeker, dat er nog heel wat over zal worden nagepraat en nagedacht. In dat opzicht kan [illegible] het spel als een sukses beschouwen.

De regie was in handen van de heren E. Rozenstandt en I. S. Frank. Nena Vrolijk krijgt van ons de erepalm voor haar uitstekend spel als Carmen, moeder van Maria. Veel waardering hebben wij verder voor mej. C. de Lange als Soeur Maria. De andere medespelenden, die zich stuk voor stuk onderscheidden, waren O. Boekhoudt, D. Tromp, E. Sólognier, A. M. Lampe, Th. Tromp, I. Tromp, N. Schwengle, H. Christiaans, R. de Cuba, S. Emerencia en T. Tromp.

Moge het Centro Apostolico doorgaan met het zoeken naar hogere waarden!

AGENDA ARUBA

Woensdag 17 december 1958.

Kantoor Amigoe
Torricellistraat 16, tel: 1233.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Tennessee's partner" om 8.30 uur met John Payne, en Ronald Reagan, (18 jaar).

Rialto:
„Historia de un amor" om 8 uur met Libertad Lamarque, Jose Jiménez, (geen kinderen.

Principal:
„Sing of the Pagan" om 8 uur met Jeff. Chandler, en J. Palance (18 jaar)

Aurora:
„No man's woman" om 7.30 uur (18 jaar)

Savaneta
„The tall stranger" om 7.30 uur met J. Mc. Crea, Virginia Mayo, 18 jaar.

Botica's

San Nicolas: Botica San Lucas tel: 5119.
O'stad: Botica Oduber, tel. 1780

San Nicolas Jrs. wint K.o. - toernooi

Oranjestad. — De finale van het K.O.-toernooi, dat door de Arubaanse Voetbalbond werd georganiseerd, werd door San Nicolas Jrs gewonnen door een overwinning van dit team op La Fama met 2—1.

La Fama werd tweede in het toernooi. In de A-klasse waren Bubali Sport Club en Tropical respektievelijk kampioen en sub-kampioen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Sparta en DOS versterken leidende positie

SHS lijdt grote (10—0) nederlaag tegen DOS

Het is zondag jl. wel een glorie-dag geworden voor de DOS-aanvalsleider Dirk Lammers. Met maar even ZES doelpunten werd hij de held van de dag en tevens topscorer nummer één. Hij is dus nu lijstaanvoerder geworden met 18 doelpunten en zijn voorsprong op de nummers 2, 3 en 4 bedraagt ZES doelpunten, namelijk Canjels, v.d. Gijp en Kruin scoorden tot nog toe 12 maal.

Het arme SHS werd gewoonweg verpletterd, er is geen ander woord voor te vinden. In een stromende regen — het was zondag bar en bar slecht weer, waardoor de velden in slechte toestand kwamen te verkeren — kwam SHS er gewoonweg niet aan te pas en het werd een jubeldag voor de grote DOS-schare, die hun favorieten met 10—0 zag winnen, een prachtig rekord.

Maar het is wel duidelijk geworden nu, dat SHS in de Ere-Divisie niet thuis hoort, ondanks haar geweldig enthousiasme en sterk moreel is het technische peil van deze ploeg zeker te laag voor de Ere-Divisie.

Wij zijn bang voor deze Haagse ploeg en zien de komende wedstrijden voor haar met een bezwaard hart tegemoet.

ADO deed het wel beter en won de belangrijke wedstrijd tegen Elinkwijk met klein verschil (2—1). **Maar te bedenken, dat Elinkwijk Kruin en Kraak miste....** Schuurman opende de score voor de Hagenaars, maar Marbach wist gelijk te maken. Na een spannende strijd, die niet op al te hoog peil stond, was het Timmerman, die de kostbare zege voor de Hagenaars wist binnen te halen.

Sparta speelde een prima wedstrijd tegen PSV. Zoals het nu te bezien valt, zijn Sparta en DOS de grote kandidaten voor de Landstitel. De Rotterdamse ploeg liet tegen PSV een prachtig veldspel zien, mooie kombinaties en daarbij gaf zij tevens een demonstratie van hoe maakt men doelpunten.... 4—1 en dan PSV als tegenstander, duidelijke taal dus. Kruiver van PSV werd geblesseerd, hoewel er van opzet of hardspel geen sprake was.

Feijenoord, de andere Rotterdamse ploeg, kreeg op wel heel harde wijze de kous op de kop. Te Enschedé won de Sportclub met 4—0, eindelijk weer eens een wapenfeit van belang, en het was vooral Abe Lenstra — zelf twee doelpunten — die zijn klub naar de welverdiende zege voerde.

Ook hier blessures, ook hier geen onsportief spel, zowel Voges als Meiers vielen na de rust uit, zodat beide ploegen met tien man de wedstrijd moesten beëindigen.

De Blauw Wit-doelman was weer de held van de dag. Hij was het, die het kostbare gelijkspel voor Blauw Wit uit het vuur sleepte. Grote teleurstelling heerste er na afloop van DWS (A) — Fortuna '54 onder de Amsterdamse supporters, want men had zeker op een zege gerekend. Maar Fortuna '54 deed eindelijk weer eens van zich spreken en klopte in het Olympisch Stadion te Amsterdam de ploeg van de „Zwarte Schapen" met 2—0, een zeer goede prestatie.

Ook Canjels had een heel goede dag. Hij voerde zijn klub op glansrijke wijze naar de overwinning. Door zijn VIER doelpunten steeg NAC enkele plaatsen op de ranglijst. Willem II verloor met 0—4

Het programma voor as. zondag luidt: Fortuna '54 — Sparta, Elinkwijk — DWS (A), **Willem II — ADO,** Ajax — NAC, VVV '03 — Rapid J.C., **SHS — NOAD,** MVV — DOS, Feijenoord — Blauw Wit, Sportclub Enschedé — PSV.

Eerste Divisie A: De Graafschap — Wageningen, Haarlem — DFC, Limburgia — Helmond, **SVV — Volendam, Alkmaar — Leeuwarden.** VSV — ZFC, AGOVV — BVV, Eindhoven — Fortuna (Vlaardingen).

Eerste Divisie B: De Volewijckers — Excelsior, KFC — Stormvogels, Roda Sport Heracles, RBC — Hermes DVS, **Helmondia '55 — HVC, GVAV — Sittardia,** Vitesse — Rigtersbleek

De ranglijst van de **Ere-Divisie** ziet er nu als volgt uit (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van vorige week):

(1) Sparta	15	23	39—15
(2) DOS	15	22	44—20
(5) Rapid J.C.	15	19	32—19
(3) Feijenoord	15	18	38—26
(7) VVV '03	14	17	24—19
(4) PSV	15	17	28—21
(10) Sp. Enschedé	15	17	31—25
(6) DWS (A)	15	17	24—19
(8) MVV	15	16	27—22
(12) Fortuna '54	15	16	18—20
(9) Ajax	15	15	31—28
(11) Blauw Wit	15	15	34—33
(15) ADO	15	12	24—42
(17) NAC	15	10	24—31
(13) Elinwijk	15	10	25—32
(14) SHS	15	10	25—45
(16) Willem II	15	9	26—50
(18) NOAD	14	5	17—44

EERSTE DIVISIE A: Het gaat er momenteel wel op lijken, dat de strijd om de hoogste titel en de promotie zal gaan tussen Volendam en Leeuwarden. De overige kandidaten, zoals SVV, Alkmaar, AGOVV, etc., hebben reeds een achterstand van zeven punten. Zondag liep Leeuwarden wederom een punt in op deze achterstand. De Friezen versloegen SVV met grote cijfers (4—1) en de resultaten van deze Friese klub rechtvaardigen wel een gematigd optimisme, dat men een bijzonder ernstige kandidaat en konkurrent voor het leidende Volendam gaat worden. Volendam, dat vorige week de eerste nederlaag leed, had zondag een zeer zware opgave, want Limburgia, hoewel dit maal niet bij de koplopers, is en blijft nog altijd een gevreesde tegenstander. Het werd geen overwinning, na veel spanning een 1—1 gelijkspel. De voorsprong op Leeuwarden bedraagt nog VIER winstpunten, maar...... as. zondag moeten de Noordhollanders naar SVV in Schiedam en dat betekent nog lang geen zege.

Onderaan de ranglijst is de situatie nu zo, dat Eindhoven nu heeft 10 punten uit 13 wedstrijden, BVV eveneens 10, Haarlem 7 en De Graafschap 6. Wat doet De Graafschap, vorig jaar een der sterksten uit de Eerste Divisie het slecht dit seizoen. Haarlem, vorige week reuzendoder, werd nu te Helmond door de klub van die naam met 2—0 verslagen.

De leiding hebben:

Volendam	13	22	34—13
Leeuwarden	13	18	36—15
AGOVV	13	15	24—20
SVV	13	15	21—20
Alkmaar	13	15	24—23

EERSTE DIVISIE B: Sittardia had zondag vrij, waardoor de konkurrenten de kans kregen iets in te lopen, of althans niet verder achter te geraken. GVAV greep die kans niet, te Arnhem werd in een doelpuntrijke wedstrijd met 3—4 van Vitesse verloren. Wij kunnen gerust aannemen, dat de Groningers komend seizoen niet in de ERE-DIVISIE zullen terugkeren, de achterstand is te groot en het vertoonde spel en de behaalde resultaten zijn van die aard, dat een terugkeer nu al niet gerechtvaardigd is. Neen, de strijd zal wel gaan tussen Sittardia en HVC, misschien dat Heracles — deze dit jaar gepromoveerde klub doet het bijzonder goed — nog een woordje zal gaan meespreken? HVC won, al was het met grote moeite, van RBC met 2—1, de achterstand van de ploeg uit Amersfoort bedraagt nu DRIE punten, maar Sittardia heeft één wedstrijd minder gespeeld. Maar komende zondag kan deze situatie weer veranderen: Sittardia moet naar Groningen en al hebben de GVAV-ers weinig kans meer, toch betekent deze wedstrijd een zeer zware opgave voor de leiders.

De leiding hebben nu:

Sittardia	12	22	34— 9
HVC	13	19	32—25
Heracles	12	16	32—24
GVAV	12	15	28—19
Stormvogels	12	14	29—22

LEO PLAATE MEMORIAL CUP

RAMON PIMENTEL wint in finale op grootse wijze van HUGO BAKHUIS

Willemstad. — Zaterdagmiddag werd in het kader van de Leo Plaate Memorial Cup de afgebroken halve finale afgespeeld tussen Ruben Flores en Hugo Bakhuis. Zoals wij reeds schreven zou het voor Flores een heel zware opgave worden om zich tegen de goed in vorm verkerende Bakhuis te handhaven.

Vrijdagmiddag hadden beide spelers één set gewonnen met dezelfde score (6-2), terwijl men in de derde set bij een gelijke stand (5-5) de wedstrijd onderbroken had. Deze derde set werd zaterdagmiddag direct na de aanvang door Bakhuis op fraaie wijze in zijn voordeel beslist. (7-5) zodat Flores beide volgende sets moest winnen om zich in de finale te plaatsen.

Met dit voor ogen begon Flores dan ook direct in de vierde set zeer aanvallend te spelen, waardoor hij snel een 3-1 voorsprong verkreeg. Via 3-2 bleef Flores met 4-2 de leiding behouden, maar toen kwam Bakhuis onweerstaanbaar opzetten, zodat de partijen snel op gelijke voet waren gebracht. (4-4). De twee volgende games waren echter voor Flores, die in deze vierde set ontegenzeggelijk het beste tennis speelde, zodat hij de vierde set dan ook verdiend met 6-4 won.

De vijfde en final-set zou dus de beslissing moeten brengen en beide spelers spraken al hun reserves aan om een zo goed mogelijk resultaat te bereiken. In de gehele set was er van enig overwicht van één der spelers geen sprake. weliswaar speelde Flores het meest aanvallend, maar hoe hij ook plaatste en sloeg, Bakhuis had een ware verdedigingsmuur opgetrokken en hij sloeg de meest onmogelijke ballen terug.

In deze final-set won Flores het eerste punt op zijn service (1-0), waarna Bakhuis hetzelfde voorbeeld volgde. (1-1). Via 2-1 voor Flores werd het 2-2. Hierna nam Bakhuis een voorsprong (3-2), prompt hierop antwoordde Flores met 3-3. Nogmaals nam Flores een voorsprong (4-3), maar wederom bracht Bakhuis de partijen op gelijke voet. (4-4). De spanning werd nu duidelijk merkbaar en om de negende game werd verwoed gestreden. Het was tenslotte Bakhuis, die deze game (weliswaar niet zonder enig geluk) won, waardoor hij een kostbare 5-4 voorsprong kreeg.

In de tiende game kwam Bakhuis op zijn service met 30-0 voor, Flores scoorde tegen 30-15. Het volgende punt werd na een lange ralley met een onbegrijpelijke lobbal door Bakhuis gescoord 40-15. **Tenslotte besliste Bakhuis de set en de wedstrijd in zijn voordeel door een voor elke andere speler onbereikbare bal toch nog te retourneren, waarop noch Flores noch één van de toeschouwers rekende.**

Na afloop was Flores de eerste die zijn tegenstander op sportieve wijze met de overwinning geluk wenste, waardoor Bakhuis zich in de finale plaatste tegen Ramon Pimentel.

De finale.

Deze finale werd zondagmiddag gespeeld, jammer was het, dat nu niet wegens de duisternis, maar ten gevolge van een regenbui de wedstrijd onderbroken moest worden in de tweede set bij een stand van 4-3 in het voordeel van Bakhuis.

Men was speciaal vroeg begonnen om in geval van vijf sets toch tijd over te hebben om deze uit te spelen.

Pimentel ging direct bij de aanvang goed van start en hij beheerste gedurende de hele eerste set het court. Bakhuis stelde zich heftig te weer, maar kon toch niet verhinderen, dat Pimentel op fraaie wijze de eerste set won met 6-2. In de tweede set speelde Pimentel wat minder aggressief, waardoor Bakhuis kans kreeg om zijn spel te ontplooien. Beide spelers waren nu beter aan elkaar gewaagd en het scoreverloop was dan ook gelijkmatig. Bakhuis nam de leiding (1-0). Via 1-1 bleef Bakhuis met 3-1 voor, weliswaar verkleinde Pimentel de achterstand (2-3), maar wederom vergrootte Bakhuis de voorsprong (4-2). Bij de stand 4-3 voor Bakhuis brak er een flinke regenbui los, zodat men gedwongen was om de wedstrijd naar de volgende dag te verschuiven.

Maandagmiddag werd de wedstrijd verder gespeeld en Pimentel verkeerde nu in een nog betere vorm dan de dag te voren. Zonder moeite zette hij dan ook de 3-4 achterstand van de vorige dag om in een 6-4 voorsprong, waardoor hij ook de tweede set won.

In de derde set was het wederom Pimentel die de toon aangaf, op waarlijk schitterende wijze kwam hij telkens naar het net en zijn volley's en smashes van internationaal gehalte. Hiertegen was voor Bakhuis geen kruid gewassen en het score-verloop van de derde set gaf dan ook geen duidelijk beeld van de strijd. Pimentel won tenslotte de derde set met 6-4 en hierdoor de wedstrijd, hetgeen hem de zo zeer begeerde cup in zijn bezit bracht.

Na afloop reikte Jaap Kion namens de Vereniging van Sportjournalisten de beker uit. In zijn toespraak memoreerde hij het doel van de jaarlijks terugkerende wedstrijden en men nam één minuut stilte in acht voor de op zo tragische wijze om het leven gekomen Leo Plaate.

Tevens bracht hij dank aan de organisatoren van dit tournooi met name Hugo Bakhuis en Charley de Jongh, die veel werk hadden verzet om het tournooi te doen slagen.

Aan de winnaar van de B-klasse, Hernandez, werd toegezegd, dat hij zijn beker later zou krijgen, aangezien deze niet op tijd gegraveerd had kunnen worden.

Al met al een geslaagd tennistournooi dat zeker aan het gestelde doel heeft beantwoord en waarbij vooral de finale zich in een goede publieke belangstelling mocht verheugen.

Nederlandse kampioen SUGAR RAY tegen TERRY SPINKS

Londen. — De Nederlandse kampioen in het bantamgewicht, de Surinamer Sugar Ray, zal hoogst waarschijnlijk op 12 januari a.s. te Londen uitkomen tegen de Engelsman Terry Spinks.

Spinks, die op de Olympische spelen 1956 te Melbourne de gouden medaille in het vlieggewicht veroverde, heeft tot nu toe 22 wedstrijden als prof gebokst, waarvan hij er een verloor.

De onderhandelingen voor dit gevecht zijn al geruime tijd gaande. Naar manager Termeulen meedeelde zal een definitief kontrakt een dezer dagen worden afgesloten.

Rio de Janeiro. — Volgens te Rio de Janeiro ontvangen berichten zijn 11 mensen gedood en 34 gewond, toen in Noordoostelijk Brazilië een trein ontspoorde en omsloeg.

BOKSNIEUWS

Manilla. — De Argentijnse wereldkampioen vlieggewicht Pascual Perez heeft te Manila zijn titel geprolongeerd door een puntenoverwinning op de Filippijn Dommy Ursua.

Het gevecht werd bijgewoond door 40.000 toeschouwers, onder wie de president van de Filippijnse republiek.

Perez ontvangt een beurs van 40.000 dollar.

Hollywood. — In een partij over tien ronden, waarbij de titel niet op het spel stond, heeft de wereldkampioen vedergewicht Hogan Kid Bassey uit Nigeria op punten gewonnen van de Mexicaan Ernesto Parra.

Sacramento, Californië. — De Amerikaanse welter Virgil Akins, die dezer dagen het wereldkampioenschap verloor aan zijn landgenoot Don Jordan, is door de atletiek commissie van Californië voor onbepaalde tijd geschorst. De schorsing ging in op 5 december — de dag van de wedstrijd tegen Jordan — en zou tenminste 30 dagen duren.

Namens de commissie werd meegedeeld, dat Akins, die een nogal ernstige kwetsuur onder het oog opliep, medisch gekeurd zou moeten worden voordat hij weer in Californië mocht boksen.

Parijs. — De Duitser Gustav Scholz, Europees kampioen middengewicht, versloeg te Parijs de Fransman Germinal Ballarin op punten. De partij ging over 10 ronden. De titel van de Duitser stond niet op het spel.

Parijs. — De Hongaar Lazlo Papp, drievoudig Olympisch kampioen, heeft maandagavond te Parijs de Franse middengewichtkampioen Francois Anewy verslagen. De Hongaar besliste het duel in de derde ronde, toen hij Anewy voor tien tellen naar het canvas zond.

GVAV protesteert

Den Haag. — GVAV heeft geprotesteerd tegen de uitslag van de wedstrijd Vitesse — GVAV (4-3), die zondag voor de eerste divisie werd gespeeld. De Groningers menen dat de scheidsrechter ten onrechte aan Vitesse een vrije schop (waaruit het derde Arnhemse doelpunt werd gescoord) heeft toegekend.

Duizend ponden voor elke kilo

Een rijke jonge Turk werd kortgeleden verliefd op de dochter van een arme man. Hij ging bij papa op visite en vroeg de hand van het meisje. Die kon hij pas krijgen als hij voor elke kilo, dat het meisje woog, 1000 Turkse ponden in kontanten aan papa betaalde.

Zijn lieveling woog 60 kg. Op de avond voor de bruiloft overhandigde de jonge Turk zijn as. schoonvader 60.000 Turkse ponden (circa 60.000 gulden).